

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 113

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

16 maja 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 113/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 102 z 1.5.2009.....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 113/02

Sprawa C-345/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich — Austria) — Gottfried Heinrich (Artykuł 254 ust. 2 WE — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Rozporządzenie (WE) nr 622/2003 — Bezpieczeństwo lotnictwa — Załącznik — Lista przedmiotów zakazanych na pokładzie statków powietrznych — Brak publikacji — Moc wiążąca) .....

2

PL

2009/C 113/03	Sprawa C-445/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Danske Slagterier przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Środki o skutku równoważnym — Policja sanitarna — Wymiana międzywspólnotowa — Świeże mięso — Kontrole weterynaryjne — Odpowiedzialność pozaumowna państwa członkowskiego — Termin przedawnienia — Ustalenie szkody)	2
2009/C 113/04	Sprawa C-489/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 93/36/EWG i 93/42/EWG — Zamówienia publiczne — Procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy — Dostawy dla szpitali)	3
2009/C 113/05	Sprawa C-510/06 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek glukonianu sodu — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Wspólnotowa polityka konkurencji — Równość traktowania — Obrót, który może zostać wzięty pod uwagę — Okoliczności łagodzące)	3
2009/C 113/06	Sprawa C-113/07 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Selex Sistemi Integrati S.p.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Europejskiej Organizacji ds. Bezpieczeństwa Nawigacji Lotniczej (Eurocontrol) (Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Organizacja międzynarodowa — Nadużycie pozycji dominującej)	4
2009/C 113/07	Sprawa C-169/07: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH przeciwko Wiener Landesregierung, Oberösterreichische Landesregierung (Swoboda przedsiębiorczości — Zabezpieczenie społeczne — Krajowy system opieki zdrowotnej finansowany ze środków państwowych — System świadczeń rzeczowych — System zwrotu kosztów wydatkowanych przez ubezpieczonego — Zezwolenie na utworzenie prywatnej przychodni świadczącej ambulatoryjną opiekę dentystyczną — Kryteria służące do oceny zapotrzebowania na utworzenie zakładu opieki zdrowotnej — Zapewnienie opieki medycznej lub szpitalnej odpowiedniej jakości, zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich — Zapobieganie ryzyku poważnego naruszenia równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego — Spójność — Proporcjonalność)	4
2009/C 113/08	Sprawa C-256/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Mitsui & Co. Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf (Wspólnotowy kodeks celny — Zwrot należności celnych — Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) — Wartość celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 145 ust. 2 i 3 — Uwzględnienie, w ramach ustalania wartości celnej, płatności dokonanych przez sprzedawcę z tytułu zobowiązania gwarancyjnego zawartego w umowie sprzedaży — Stosowanie w czasie — Przepisy materialne — Przepisy proceduralne — Moc wsteczna przepisu — Ważność)	5
2009/C 113/09	Sprawa C-270/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu badań i kontroli weterynaryjnych — Dyrektywa 85/73/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004).....	5
2009/C 113/10	Sprawa C-275/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Karnety TIR — Cła — Środki własne Wspólnot — Udostępnienie — Termin — Odsetki za zwłokę — Zasady księgowania)	6

2009/C 113/11	Sprawa C-309/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Firma Baumann GmbH przeciwko Land Hessen (Wspólna polityka rolna — Opłaty związane z inspekcjami i kontrolami weterynaryjnymi — Dyrektywa 85/73/EWG)	6
2009/C 113/12	Sprawa C-320/07 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Antartica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), The Nasdaq Stock Market Inc. (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 — Odmowa rejestracji — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą NASDAQ — Oznaczenie graficzne „nasdaq” — Używanie wcześniejszego znaku towarowego dla towarów i usług rzekomo oferowanych nieodpłatnie — Czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomę wcześniejszego znaku towarowego — Właściwy krąg odbiorców)	7
2009/C 113/13	Sprawa C-326/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 WE i 56 WE — Statut przedsiębiorstw prywatyzowanych — Kryteria wykonywania niektórych szczególnych uprawnień państwa)	7
2009/C 113/14	Sprawa C-348/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg — Niemcy) — Turgay Semen przeciwko Deutsche Tamoil GmbH (Dyrektywa 86/653/EWG — Artykuł 17 — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy — Prawo do świadczenia wyrównawczego — Określenie wysokości kwoty świadczenia wyrównawczego)	8
2009/C 113/15	Sprawa C-458/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Telekomunikacja — Dyrektywa 2002/22/WE — Usługa powszechna — Obowiązek udostępnienia użytkownikom końcowym pełnego spisu abonentów i pełnozakresowego biura numerów)	8
2009/C 113/16	Sprawa C-559/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka socjalna — Artykuł 141 WE — Równość wynagrodzeń pracowników płci męskiej i żeńskiej — Krajowe uregulowanie w zakresie emerytur cywilnych i wojskowych — Odmienne traktowanie w zakresie wieku przejścia na emeryturę i wymaganego okresu zatrudnienia — Uzasadnienie — Brak)	9
2009/C 113/17	Sprawa C-10/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (Opodatkowanie w Finlandii pojazdów używanych przywożonych z innych państw członkowskich — Zgodność uregulowania krajowego z art. 90 akapit pierwszy WE, szóstą dyrektywą VAT i dyrektywą 2006/112/WE)	9
2009/C 113/18	Sprawa C-21/08 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Sunplus Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sun Microsystems Inc. (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Znak figuratywny i słowny SUNPLUS — Sprzeciw właściciela krajowych znaków słownych SUN — Odmowa rejestracji)	10
2009/C 113/19	Sprawa C-77/08: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Dachsberger & Söhne GmbH przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen (Refundacje wywozowe — Refundacja zróżnicowana — Chwila złożenia wniosku — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodu dokonania formalności wprowadzenia do obrotu w państwie przeznaczenia — Kara)	10

2009/C 113/20	Sprawa C-143/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/73/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie) 11
2009/C 113/21	Sprawa C-184/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 — Artykuł 18 — Rynek detergentów i substancji powierzchniowo czynnych przeznaczonych do wykorzystania jako składniki detergentów — Kary w wypadku nieprzestrzegania) 11
2009/C 113/22	Sprawa C-245/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swoboda świadczenia usług — Prawo przedsiębiorczości — Dostosowania w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii oraz Rumunii) 12
2009/C 113/23	Sprawa C-289/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Artykuł 11 ust. 1 lit. c) — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 12
2009/C 113/24	Sprawa C-298/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/22/WE — Zbliżenie ustawodawstw — Ustawodawstwo socjalne odnoszące się do działalności w zakresie przewozu drogowego — Brak transpozycji w przewidzianym terminie) 12
2009/C 113/25	Sprawa C-331/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Dyrektywa 2004/35/WE — Zapobieganie i zaradzanie szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu) 13
2009/C 113/26	Sprawa C-342/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Artykuł 11 ust. 1 lit. c) — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych — Niepełna transpozycja) 13
2009/C 113/27	Sprawa C-402/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowenii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 13
2009/C 113/28	Sprawa C-557/07: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH przeciwko Tele2 Telecommunication GmbH (Artykuł 104 § 3 regulaminu — Społeczeństwo informacyjne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Przechowywanie i udostępnianie określonych danych o ruchu — Ochrona poufności komunikacji elektronicznej — Pojęcie pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE) 14
2009/C 113/29	Sprawa C-17/08 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 lutego 2009 r. — MPDV Mikrolab GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Odmowa rejestracji — Słowny znak towarowy manufacturing score card — Charakter opisowy) 15

2009/C 113/30	Sprawy połączone C-39/08 i C-43/08: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Bild digital GmbH & Co. KG, dawna Bild.T-Online.de AG &Co. KG (C-39/08), ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH (C-43/08) przeciwko Präsident des Deutschen Patent- und Markenamts (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Dyrektywa 89/104/EWG — Zgłoszenia znaków towarowych do rejestracji — Indywidualne rozpatrywanie zgłoszeń — Nieuwzględnienie wcześniejszych decyzji — Oczywista niedopuszczalność) 15
2009/C 113/31	Sprawa C-62/08: Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — UDV North America Inc przeciwko Brandtraders NV (Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. d) — Prawo właściciela zarejestrowanego znaku towarowego do zakazania używania przez osobę trzecią oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym — Pojęcie używania — Używanie przez pośrednika handlowego w dokumentach handlowych oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym — Pośrednik działający w imieniu własnym, ale na rachunek sprzedającego) 16
2009/C 113/32	Sprawa C-119/08: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Republika Litewska) — Mechel Nemunas UAB przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Pierwsza dyrektywa VAT — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 33 ust. 1 — Pojęcie podatku obrotowego — Podatek obliczany na podstawie obrotu przedsiębiorstw mający na celu finansowanie programu utrzymywania i rozwoju sieci dróg krajowych) 16
2009/C 113/33	Sprawa C-131/08 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 stycznia 2009 r. — Dorel Juvenile Group, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie słownego znaku towarowego SAFETY 1ST — Brak charakteru odróżniającego — Odmowa rejestracji) 17
2009/C 113/34	Sprawa C-183/08: Postanowienie Trybunału z dnia 5 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Provincia di Imperia (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu — Przesłanki dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Odpowiedź na zaproszenie do składania wniosków dotyczące działań innowacyjnych w zakresie Europejskiego Funduszu Społecznego — Decyzja odmowna — Istnienie dla skarżącego korzyści z ewentualnego uchylecia zaskarżonego wyroku) 17
2009/C 113/35	Sprawa C-210/08: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 20 stycznia 2009 r. — Sebirán, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), El Coto de Rioja S.A. (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Graficzny znak towarowy Coto D'Arcis — Sprzeciw właściciela słownych znaków towarowych COTO DE IMAZ i EL COTO — Częściowa odmowa rejestracji) 18
2009/C 113/36	Sprawa C-231/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 lutego 2009 r. — Massimo Giannini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Wspólnotowa Służba Publiczna — Prawo do rzetelnego procesu — Naruszenie art. 4, 27 i 29 regulaminu pracowniczego — Zasada niedyskryminacji — Interes służby i obowiązek staranności — Przeinaczenie dowodów i reguł postępowania dowodowego — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne) 18
2009/C 113/37	Sprawa C-268/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 marca 2009 r. — Christos Michail przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Służba publiczna — Art. 12a i 24 regulaminu pracowniczego — Nękanie psychiczne — Obowiązek wspomaganie — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Błędna kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych) 19

2009/C 113/38	Sprawa C-497/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Charlottenburg (Niemcy) w dniu 17 listopada 2008 r. — Amiraiké Berlin GmbH i Aero Campus Cottbus Ltd	19
2009/C 113/39	Sprawa C-58/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhofs (Niemcy) w dniu 11 lutego 2009 r. — Leo-Libera GmbH przeciwko Finanzamt Buchholz in der Nordheide	19
2009/C 113/40	Sprawa C-61/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Niemcy) w dniu 11 lutego 2009 r. — Landkreis Bad Dürkheim przeciwko Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion, wspieranej przez Astrid Niedermair-Schiemann	20
2009/C 113/41	Sprawa C-71/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani SpA i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 lutego 2009 r. przez Comitato „Venezia vuole vivere”	20
2009/C 113/42	Sprawa C-73/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani SpA i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 16 lutego 2009 r. przez Hotel Cipriani SpA	21
2009/C 113/43	Sprawa C-79/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 lutego 2009 r. przez Società Italiana per il gas SpA (Italgas)	22
2009/C 113/44	Sprawa C-88/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 marca 2009 r. — Graphic Procédé przeciwko Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique	23
2009/C 113/45	Sprawa C-89/09: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	23
2009/C 113/46	Sprawa C-93/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Hartmut Eifert przeciwko Land Hessen, uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	24
2009/C 113/47	Sprawa C-94/09: Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	25
2009/C 113/48	Sprawa C-95/09: Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	25
2009/C 113/49	Sprawa C-96/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych T-225/06, T-255/06, T-257/06 i T-309/06 Budějovický Budvar, národní podnik przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 marca 2009 r. przez Anheuser Busch, Inc.	26
2009/C 113/50	Sprawa C-100/09: Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej	27
2009/C 113/51	Sprawa C-114/09: Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	28

2009/C 113/52	Sprawa C-408/07: Postanowienie prezesa wielkiej izby Trybunału z dnia 2 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Brigitte Ruf, z domu Elsässer, Gertrud Elsässer, z domu Sommer, przeciwko Europäische Zentralbank (EZB), Coop Himmelblau Prix, Dreiholz & Partner ZT GmbH, przy udziale Stadt Frankfurt am Main	28
2009/C 113/53	Sprawa C-92/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	28
2009/C 113/54	Sprawa C-98/08: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 21 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Madrid — Hiszpania) — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE) przeciwko Sogecable, SA, Canal Satélite Digital SL	28
2009/C 113/55	Sprawa C-257/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	28
2009/C 113/56	Sprawa C-291/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	29
2009/C 113/57	Sprawa C-329/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	29
2009/C 113/58	Sprawa C-332/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	29
2009/C 113/59	Sprawa C-354/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	29

Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 113/60	Sprawa T-385/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 kwietnia 2009 r. — Valero Jordana przeciwko Komisji (Służba publiczna — Funkcjonariusz — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Awans — Przyznanie punktów pierwszeństwa)	30
2009/C 113/61	Sprawa T-299/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 marca 2009 r. — Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz niektórych wag elektronicznych pochodzących z Chin — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) i c), art. 2 ust. 10 i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96)	30
2009/C 113/62	Sprawa T-354/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 marca 2009 r. — TF1 przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Finansowanie France Télévisions z opłat za abonament radiowo-telewizyjny — Stałe badanie istniejącej pomocy — Zalecenie zawierające propozycję właściwych środków — Zobowiązania państwa członkowskiego zaakceptowane przez Komisję — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Charakter zaskarżonego aktu — Interes prawny — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Wyrok w sprawie Altmark)	31

2009/C 113/63	Sprawa T-171/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 marca 2009 r. — Laytoncrest przeciwko OHIM — Erico (TRENTON) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TRENTON — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LENTON — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94 i zasada 54 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Brak wycofania zgłoszenia znaku towarowego — Artykuł 44 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 — Obowiązek wydania orzeczenia w oparciu o posiadane dowody — Zasada 20 ust. 3 i zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95).....	31
2009/C 113/64	Sprawy połączone od T-318/06 do T-321/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 marca 2009 r. — Moreira da Fonseca przeciwko OHIM — General Óptica (GENERAL OPTICA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzne wspólnotowe znaki towarowe GENERAL OPTICA w różnych kolorach — Wcześniejsza nazwa handlowa Generalóptica — Względna podstawa odmowy rejestracji — Lokalny zasięg wcześniejszego oznaczenia — Artykuł 8 ust. 4 i art. 52 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	32
2009/C 113/65	Sprawa T-332/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Alcoa Transformazioni przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Energia elektryczna — Preferencyjna taryfa — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Dopuszczalność — Pojęcie pomocy państwa — Nowa pomoc lub pomoc istniejąca — Korzyść — Uzasadnienie — Uzasadnione oczekiwania — Pewność prawa)	32
2009/C 113/66	Sprawa T-405/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 marca 2009 r. — ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Wspólnotowy rynek belek — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 65 EWWiS, po wygaśnięciu traktatu EWWiS, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Kompetencje Komisji — Zarzucenie zachowania stanowiącego naruszenie — Przedawnienie — Prawo do obrony)	33
2009/C 113/67	Sprawa T-21/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPALINE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPALINE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Działanie na szkodę renomy — Czerpanie nienależnej korzyści z renomy wcześniejszego znaku towarowego — Używanie zgłoszonego znaku towarowego bez uzasadnionej przyczyny — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	33
2009/C 113/68	Sprawa T-109/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPA THERAPY) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPA THERAPY — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	33
2009/C 113/69	Sprawa T-191/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Anheuser-Busch przeciwko OHIM — Budějovický Budvar (BUDWEISER) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BUDWEISER — Wcześniejsze, słowny i graficzne, międzynarodowe znaki towarowe BUDWEISER i Budweiser Budvar — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 — Naruszenie prawa do obrony — Uzasadnienie — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Swoboda oceny wynikająca z art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	34
2009/C 113/70	Sprawa T-343/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — allsafe Jungfalk przeciwko OHIM (ALLSAFE) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ALLSAFE — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94).....	34

2009/C 113/71	Sprawa T-402/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARCOL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy CAPOL — Zastosowanie się przez OHIM do wyroku stwierdzającego nieważność decyzji jednej z jego izb odwoławczych — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawo do obrony — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 61 ust. 2, art. 63 ust. 6, art. 73 zdanie drugie i art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94) 35	35
2009/C 113/72	Sprawa T-96/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 marca 2009 r. — Telecom Italia Media przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Dotacje do zakupu dekodów cyfrowych — Telekomunikacja — Decyzja Komisji uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Decyzja o odstąpieniu od odzyskania pomocy od przedsiębiorstwa, które zaskarżyło decyzję Komisji w ramach skargi o stwierdzenie nieważności, podjęta przez państwo członkowskie w toku postępowania — Utrata interesu w działaniu — Umorzenie postępowania) 35	35
2009/C 113/73	Sprawa T-59/09: Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2009 r. — Niemcy przeciwko Komisji 35	35
2009/C 113/74	Sprawa T-71/09: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. — Química Atlântica, Lda, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 36	36
2009/C 113/75	Sprawa T-79/09: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. — Francja przeciwko Komisji 37	37
2009/C 113/76	Sprawa T-86/09: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji 38	38
2009/C 113/77	Sprawa T-87/09: Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Gråhundbus v/Jørgen Andersen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 38	38
2009/C 113/78	Sprawa T-92/09: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Strategi Group przeciwko OHIM — Reed Business Information (STRATEGI) 39	39
2009/C 113/79	Sprawa T-103/09: Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. — von Oppeln-Bronikowski i von Oppeln-Bronikowski przeciwko OHIM — Pomodoro Clothing (promodoro) 39	39
2009/C 113/80	Sprawa T-106/09: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2009 r. — adp Gauselmann przeciwko OHIM — Maclean (Archer Maclean's Mercury) 40	40
2009/C 113/81	Sprawa T-107/09: Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2009 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji 40	40
2009/C 113/82	Sprawa T-109/09: Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2009 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfeuri Pates Alimentaires (PROTIVITAL) 41	41
2009/C 113/83	Sprawa T-112/09: Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2009 r. — Icebreaker przeciwko OHIM — Gilmar (ICEBREAKER) 41	41
2009/C 113/84	Sprawa T-115/09: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Electrolux przeciwko Komisji 42	42
2009/C 113/85	Sprawa T-116/09: Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Whirlpool Europe przeciwko Komisji 42	42
2009/C 113/86	Sprawa T-119/09: Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2009 r. — Protege International przeciwko Komisji 43	43
2009/C 113/87	Sprawa T-121/09: Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Al Shanfari przeciwko Radzie i Komisji 43	43

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2009/C 113/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich — Austria) — Gottfried Heinrich

(Sprawa C-345/06) ⁽¹⁾

(Artykuł 254 ust. 2 WE — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Rozporządzenie (WE) nr 622/2003 — Bezpieczeństwo lotnictwa — Załącznik — Lista przedmiotów zakazanych na pokładzie statków powietrznych — Brak publikacji — Moc wiążąca)

(2009/C 113/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gottfried Heinrich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich — Wykładnia art. 254 ust. 2 WE oraz art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43) — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 89, str. 9) — Brak publikacji załącznika do rozporządzenia ustanawiającego szczegółowe środki w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa, zawierającego listę przedmiotów zakazanych, które nie mogą zostać wniesione na pokład samolotu

Sentencja

Załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2004 z dnia 15 stycznia 2004 r., który nie został opublikowany

w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nie ma mocy wiążącej w zakresie, w którym zmierza do nałożenia obowiązków na jednostki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Danske Slagterier przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-445/06) ⁽¹⁾

(Środki o skutku równoważnym — Policja sanitarna — Wymiana międzywspólnotowa — Świeże mięso — Kontrole weterynaryjne — Odpowiedzialność pozaumowna państwa członkowskiego — Termin przedawnienia — Ustalenie szkody)

(2009/C 113/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danske Slagterier

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28 WE i art. 5 ust. 1 lit. o) i art. 6 ust. 1 lit. b) pkt iii) dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie w sprawie problemów zdrowotnych dotyczących produkcji i wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa (Dz.U., 121, s. 2012), zmienionej dyrektywą 91/497/EWG Rady z dnia 29 lipca 1991 r. (Dz.U. L 268, s. 69), w związku z art. 5 ust. 1, art. 7 i 8 dyrektywy Rady 89/622/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 395, s. 13) — Wykładnia prawa wspólnotowego w zakresie odpowiedzialności pozaumownej państwa członkowskiego za naruszenie prawa wspólnotowego — Termin przedawnienia — Ustalenie szkody podlegającej naprawieniu i wymogów ciężących na poszkodowanym

Sentencja

- 1) Jednostki poszkodowane przez nieprawidłową transpozycję i zastosowanie dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych dotyczących produkcji i wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa, zmienionej dyrektywą Rady 91/497/EWG z dnia 29 lipca 1991 r., i dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego mogą powołać się na prawo swobodnego przepływu towarów w celu wskazania na odpowiedzialność państwa za naruszenie prawa.
- 2) Prawo wspólnotowe nie wymaga, by z chwilą gdy Komisja wszczyła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 226 WE, bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody z tytułu odpowiedzialności państwa za naruszenie zobowiązań ciążyących na nim na mocy prawa wspólnotowego został przerwany lub zawieszony na czas trwania postępowania.
- 3) Prawo wspólnotowe nie sprzeciwia się temu, by termin przedawnienia na wniesienie skargi z tytułu odpowiedzialności państwa za nieprawidłową transpozycję dyrektywy rozpoczął swój bieg z datą wystąpienia pierwszych szkodliwych konsekwencji tej nieprawidłowej transpozycji, podczas gdy dalsze szkodliwe jej skutki są możliwe do przewidzenia, nawet jeśli ta data poprzedza prawidłową transpozycję tej dyrektywy.
- 4) Prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu przepisów krajowych, które stanowią, iż jednostka nie może uzyskać naprawienia szkody, której wystąpieniu w sposób zamierzony lub przez niedbalstwo nie zapobiegła za pomocą środków prawnych, pod warunkiem że wykorzystania środków prawnych można w sposób rozsądny wymagać od poszkodowanego, czego ocena należy do sądu krajowego, w świetle ogółu okoliczności rozpatrywanej przed nim sprawy. Prawdopodobieństwo, że sąd krajowy przedstawi wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE, lub istnienie skargi o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego zawisłej przez Trybunałem nie mogą jako takie stanowić wystarczającego powodu, by stwierdzić, że skorzystanie ze środka prawnego nie jest rozsądne.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-489/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 93/36/EWG i 93/42/EWG — Zamówienia publiczne — Procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy — Dostawy dla szpitali)

(2009/C 113/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Patakia i X. Lewis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republice Greckiej (Przedstawiciele: D. Tsagakarakaki i S. Chala, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, str. 1) oraz art. 17 i 18 dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, str. 1) — Odrzucenie, w ramach postępowań przetargowych na dostawy do szpitali publicznych w Grecji, wyrobów medycznych ze względów „ogólnej zgodności i bezpieczeństwa użytkowania”, pomimo ich certyfikacji za pomocą oznakowania CE, a w każdym razie bez przeprowadzenia postępowania przewidzianego w dyrektywie 93/42/EWG

Sentencja

1) Odrzucając oferty na wyroby medyczne opatrzone oznakowaniem CE, przy czym właściwe instytucje zamawiające szpitali greckich nie przestrzegały procedury przewidzianej w dyrektywie Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej przez rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, zmienionej przez dyrektywę Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. oraz na mocy art. 17 i 18 dyrektywy 93/42, zmienionej przez rozporządzenie nr 1882/2003.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r.
— Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-510/06 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek glukonianu sodu — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywnien — Wspólnotowa polityka konkurencji — Równość traktowania — Obrót, który może zostać wzięty pod uwagę — Okoliczności łagodzące)

(2009/C 113/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Archer Daniels Midland Co. (przedstawiciel: M. Garcia, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-329/01 Archer Daniels Midland przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 i 3 decyzji Komisji C (2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu), a tytułem żądania ewentualnego — o obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Archer Daniels Midland Co. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Selex Sistemi Integrati S.p.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Europejskiej Organizacji ds. Bezpieczeństwa Nawigacji Lotniczej (Eurocontrol)

(Sprawa C-113/07 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Organizacja międzynarodowa — Nadużycie pozycji dominującej)

(2009/C 113/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Selex Sistemi Integrati SpA. (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciadone i D. Fioretti, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Nawigacji Lotniczej (Eurocontrol) (przedstawiciele: F. Montag i T. Wessely, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie T-155/04 Selex Sistemi Integrati przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności lub zmianę decyzji Komisji z dnia 12 lutego 2004 r. odrzucającej skargę złożoną do niej przez Selex Sistemi Integrati w przedmiocie domniemanego naruszenia przez Eurocontrol postanowień traktatu WE z zakresu konkurencji.

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *SELEX Sistemi Integrati SpA pokrywa własne koszty, koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich oraz połowę kosztów poniesionych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Nawigacji Lotniczej (Eurocontrol).*

3) *Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Nawigacji Lotniczej pokrywa połowę poniesionych przez siebie kosztów.*

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH przeciwko Wiener Landesregierung, Oberösterreichische Landesregierung

(Sprawa C-169/07) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Zabezpieczenie społeczne — Krajowy system opieki zdrowotnej finansowany ze środków państwowych — System świadczeń rzeczowych — System zwrotu kosztów wydatkowanych przez ubezpieczonego — Zezwolenie na utworzenie prywatnej przychodni świadczącej ambulatoryjną opiekę dentystyczną — Kryteria służące do oceny zapotrzebowania na utworzenie zakładu opieki zdrowotnej — Zapewnienie opieki medycznej lub szpitalnej odpowiedniej jakości, zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich — Zapobieganie ryzyku poważnego naruszenia równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego — Spójność — Proporcjonalność)

(2009/C 113/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Wiener Landesregierung, Oberösterreichische Landesregierung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 43 i 48 WE — Zezwolenie na utworzenie prywatnej placówki szpitalnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystycznego — Uzależnienie wydania zezwolenia od oceny zapotrzebowania rynku

Sentencja

Przepisy art. 43 WE i 48 WE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym — takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym — zgodnie z którymi do utworzenia prywatnego zakładu opieki zdrowotnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystrycznego wymagane jest uzyskanie zezwolenia, a zezwolenia tego nie udziela się, jeżeli w związku z istniejącą już ofertą świadczeń lekarzy, którzy zawarli umowy z kasami chorych, nie ma zapotrzebowania uzasadniającego utworzenie takiego zakładu, ze względu na to, że przepisy te nie poddają takiemu systemowi w równy sposób praktyk grupowych oraz że nie opierają się na warunku mogącym w wystarczający sposób zakreślić ramy uznania władz krajowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Mitsui & Co. Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-256/07) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Zwrot należności celnych — Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) — Wartość celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 145 ust. 2 i 3 — Uwzględnienie, w ramach ustalania wartości celnej, płatności dokonanych przez sprzedawcę z tytułu zobowiązania gwarancyjnego zawartego w umowie sprzedaży — Stosowanie w czasie — Przepisy materialne — Przepisy proceduralne — Moc wsteczna przepisu — Ważność

(2009/C 113/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mitsui & Co. Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 29 ust. 1 i ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) oraz art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, str. 1) w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r. (Dz.U. L 68, str. 11) — Ważność tych ostatnich przepisów w zakresie, w jakim mają one zastosowanie retroaktywne również względem przywozów, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed wejściem w

życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 444/2002 — Uwzględnienie w ramach określenia wartości celnej przywiezionych towarów płatności uiszczonych przez sprzedającego w wykonaniu zobowiązania wynikającego z gwarancji przewidzianej w umowie sprzedaży, celem refundacji kupującemu kosztów poniesionych w związku ze świadczeniami z tytułu gwarancji, które musiał ponieść na rzecz swych klientów wobec wystąpienia wad w towarach

Sentencja

1) Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, jak również art. 145 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że w razie gdy wady towarów ujawnione po dopuszczeniu tych towarów do swobodnego obrotu, lecz co do których wykazano, że istniały one przedtem, powodują, zgodnie z umownym zobowiązaniem gwarancyjnym, zwrot w późniejszym czasie, którego dokonuje sprzedawca będący jednocześnie producentem na rzecz kupującego, odpowiadający kosztom napraw przedstawionych na rachunkach wystawionych mu przez jego dealerów, tego rodzaju zwrot może powodować obniżenie wartości transakcyjnej tych towarów i w konsekwencji ich wartości celnej, która została zadeklarowana na podstawie ceny uzgodnionej pierwotnie między sprzedawcą będącym jednocześnie producentem a kupującym.

2) Artykuł 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002 nie ma zastosowania do operacji przywozu, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed dniem 19 marca 2002 r.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-270/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu badań i kontroli weterynaryjnych — Dyrektywa 85/73/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004

(2009/C 113/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy, U. Karpenstein, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 i art. 5 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 85/73/WE z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz.U. L 32, str. 14), zmienionej dyrektywą Rady 97/79/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz.U. L 24, str. 31), oraz art. 27 ust. 2, 4 i 10 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja 2006 r. (Dz.U. L 136, str. 3) — Przepisy krajowe dotyczące kontroli sanitarnych mięsa umożliwiające nałożenie obok opłaty wspólnotowej specjalnej opłaty za koszty badań bakteriologicznych świeżego mięsa

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-275/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Karnety TIR — Cła — Środki własne Wspólnot — Udostępnienie — Termin — Odsetki za zwłokę — Zasady księgowania)

(2009/C 113/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms, M. Velardo i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (Przedstawiciele: I. Braguglia et G. Albenzio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 i 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1), oraz art. 6 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, które z mocą od dnia 31 maja 2000 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1) — Zasady rachunkowości — Odsetki za zwłokę należne w przypadku spóźnionej zapłaty środków własnych

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Firma Baumann GmbH przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-309/07) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Opłaty związane z inspekcjami i kontrolami weterynaryjnymi — Dyrektywa 85/73/EWG)

(2009/C 113/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Baumann GmbH

Strona pozwana: Land Hessen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust. 3 oraz pkt 1 i 2 lit. a) i pkt 4 lit. a) i b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych świeżego mięsa dyrektywami mięsa drobiowego (Dz.U. L 32, s. 14), zmienionej dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. (Dz.U. L 162, s. 1) — Regulacja wprowadzająca rozróżnienie między ubojem w wielkich zakładach a innymi operacjami uboju, dokonująca degresywnego ustalenia stawek opłaty dla różnych gatunków zwierząt i zwiększająca opłaty w odniesieniu do uboju poza normalnymi godzinami.

Sentencja

- 1) Punkt 4 lit. a) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że nie uprawnia on państw członkowskich do odstąpienia od struktury opłat przewidzianej w pkt 1 i pkt 2 lit. a) rozdziału I załącznika A i pobierania opłaty, której wysokość jest zróżnicowana stosownie do wielkości zakładów i zostaje ustalona degresywnie w zależności od liczby zabitych zwierząt, z podziałem na rodzaje zwierząt.

Punkt 4 lit. b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie jest zobowiązane przestrzegać struktury opłat przewidzianej w pkt 1 i 2 lit. a) tego rozdziału i może pobierać opłatę, której stawka jest zróżnicowana w zależności od wielkości zakładu i liczby zabitych zwierząt, z podziałem na rodzaje zwierząt, gdy zostanie stwierdzone, że elementy te mają realny wpływ na koszty rzeczywiście poniesione w związku z przeprowadzaniem inspekcji i kontroli weterynaryjnych przewidzianych przez właściwe przepisy prawa wspólnotowego.

- 2) Punkt 4 lit. a) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w związku z inspekcją zwierząt, których ubój, na wniosek właściciela, ma miejsce poza normalnymi godzinami uboju, pobierać „procentowy dodatek” do opłat pobieranych w zwyczajnych okolicznościach za inspekcję zwierząt, jeśli to zwiększenie stanowi wartość ryczałtową odpowiadającą dodatkowym kosztom, które mają zostać pokryte.

Punkt 4 lit. b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w związku z inspekcją zwierząt, których ubój, na wniosek właściciela, ma miejsce poza normalnymi godzinami uboju, pobierać „procentowy dodatek” do opłat pobieranych w zwyczajnych okolicznościach za inspekcję zwierząt, jeśli to zwiększenie stanowi wartość ryczałtową odpowiadającą dodatkowym, rzeczywiście poniesionym kosztom.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Antartica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), The Nasdaq Stock Market Inc.

(Sprawa C-320/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 — Odmowa rejestracji — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą NASDAQ — Oznaczenie graficzne „nasdaq” — Używanie wcześniejszego znaku towarowego dla towarów i usług rzekomo oferowanych nieodpłatnie — Czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomę wcześniejszego znaku towarowego — Właściwy krąg odbiorców)

(2009/C 113/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Antartica Srl (przedstawiciele: E. Racca i A. Fusillo, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), The Nasdaq Stock Market Inc. (przedstawiciele: J. van Manen i J. Hofhuis, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie T-47/06 Antartica przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił jako bezzasadną skargę

wniesioną przez zgłaszającego graficzny znak towarowy „nasdaq” dla towarów należących do klas 9, 12, 14, 25 i 28 na decyzję R752/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 grudnia 2005 r. dotyczącą uchylecia decyzji Wydziału Sprzeciwów, w której oddalono sprzeciw wniesiony przez właściciela słownych, wspólnotowego i krajowego, znaków towarowych „NASDAQ” dla towarów należących do klas 9, 16, 35, 36, 38 i 42 — Wykładnia art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Antartica Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-326/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 WE i 56 WE — Statut przedsiębiorstw prywatyzowanych — Kryteria wykonywania niektórych szczególnych uprawnień państwa)

(2009/C 113/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i art. 56 WE — Postanowienie wprowadzone do statutu niektórych sprywatyzowanych przedsiębiorstw dotyczące wykonywania niektórych szczególnych uprawnień

Sentencja

- 1) Przyjmując przepisy zawarte w art. 1 ust. 2 decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri, definizione dei criteri di esercizio dei poteri speciali, di cui all'art. 2 del decreto-legge 31 maggio 1994, n. 332, convertito, con modificazioni, dalla legge 30 luglio 1994, n. 474 (dekretu Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie określenia kryteriów dotyczących wykonywania szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 dekretu z mocą ustawy nr 332 z dnia 31 maja 1994 r., przekształconego, po zmianach, ustawą nr 474 z dnia 10 czerwca 1994 r.), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą:

— na mocy art. 43 WE i 56 WE, o ile przepisy te mają zastosowanie do szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) legge n. 350, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) [ustawy nr 350 w sprawie przepisów dotyczących utworzenia rocznego i wieloletniego budżetu państwa (ustawa budżetowa 2004)] z dnia 24 grudnia 2003 r. oraz

— na mocy art. 43 WE, o ile przepisy te mają zastosowanie do szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 ust. 1 lit. c) tej ustawy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg — Niemcy) — Turgay Semen przeciwko Deutsche Tamoil GmbH

(Sprawa C-348/07) (¹)

(Dyrektywa 86/653/EWG — Artykuł 17 — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy — Prawo do świadczenia wyrównawczego — Określenie wysokości kwoty świadczenia wyrównawczego)

(2009/C 113/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Turgay Semen

Strona pozwana: Deutsche Tamoil GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Hamburg — Wykładnia art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Prawo przedstawiciela handlowego, w następstwie rozwiązania umowy, do świadczenia wyrównawczego — Określenie wysokości kwoty tego świadczenia wyrównawczego w przypadku, gdy korzyści czerpane przez zleceniodawcę z transakcji z klientami pozyskanymi przez przedstawiciela handlowego są wyższe aniżeli wartość prowizji utraconych przez tego ostatniego

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby wysokość świadczenia wyrównawczego dla przedstawiciela handlowego była z założenia ograniczona przez wartość prowizji utraconych przez niego w wyniku rozwiązania umowy agencyjnej, nawet gdy korzyści, które zleceniodawca nadal czerpie, należy uznać za mające wyższą wartość.

2) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy 86/653 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy zleceniodawca należy do

koncernu, korzyści czerpane przez spółki należące do tego koncernu, nie są, w zasadzie, uznawane za część korzyści czerpanych przez zleceniodawcę, i w konsekwencji nie jest konieczne uwzględnianie ich na potrzeby obliczenia wysokości świadczenia wyrównawczego dla przedstawiciela handlowego.

(¹) Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-458/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Telekomunikacja — Dyrektywa 2002/22/WE — Usługa powszechna — Obowiązek udostępnienia użytkownikom końcowym pełnego spisu abonentów i pełnozakresowego biura numerów)

(2009/C 113/15)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, L. Morais, advogado)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Nieumieszczenie niektórych użytkowników w powszechnym spisie abonentów

Sentencja

1) Niezapewniając w praktyce, by udostępniono użytkownikom końcowym co najmniej jednego pełnego spisu abonentów telefonicznych i co najmniej jedno pełno zakresowego biura numerów, zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-559/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka socjalna — Artykuł 141 WE — Równość wynagrodzeń pracowników płci męskiej i żeńskiej — Krajowe uregulowanie w zakresie emerytur cywilnych i wojskowych — Odmienne traktowanie w zakresie wieku przejścia na emeryturę i wymaganego okresu zatrudnienia — Uzasadnienie — Brak)

(2009/C 113/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: F. Spathopoulos, K. Boskovits, A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna i S. Vodina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Naruszenie art. 141 WE — Naruszenie zasady równego wynagradzania pracowników płci męskiej i żeńskiej — Krajowe uregulowanie w zakresie emerytur cywilnych i wojskowych przewidujące odmienny wiek przejścia na emeryturę w zależności od płci

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy przepisy przewidujące różnice pomiędzy pracownikami płci męskiej i żeńskiej w zakresie wieku przejścia na emeryturę i minimalnego okresu zatrudnienia wymaganego na mocy greckiego kodeksu o emeryturach cywilnych i wojskowych, wprowadzonego dekretem prezydenckim nr 166/2000 z dnia 3 lipca 2000 r. w brzmieniu mającym zastosowanie do niniejszej sprawy, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 141 WE.
- 2) Republika Grecka pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-10/08) ⁽¹⁾

(Opodatkowanie w Finlandii pojazdów używanych przywożonych z innych państw członkowskich — Zgodność uregulowania krajowego z art. 90 akapit pierwszy WE, szóstą dyrektywą VAT i dyrektywą 2006/112/WE)

(2009/C 113/17)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: I. Koskinen i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciele: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 90 WE i art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1), obecnie art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczącej wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, str. 1) — Uregulowania krajowe przewidujące podatek od wartości dodanej od podatku od pojazdów samochodowych i prawo do odliczenia od należnego podatku od wartości dodanej odpowiedniej kwoty — Stosowanie do pojazdów mających mniej niż trzy miesiące takiej samej wartości do celów podatkowych jak do pojazdów nowych — Stosowanie stawki amortyzacji wynoszącej 0,8 % miesięcznie do pojazdów mających mniej niż sześć miesięcy, w przypadkach gdy na rynku krajowym nie są dostępne pojazdy tego samego rodzaju

Sentencja

- 1) Dopuszczając odliczenie podatku wskazanego w art. 5 ustawy nr 1482/1994 o podatku od pojazdów samochodowych [autoverolaki (1482/1994)] z dnia 29 grudnia 1994 r. od podatku od wartości dodanej zgodnie z art. 102 akapit pierwszy pkt 4 ustawy nr 1501/1993 o podatku od wartości dodanej [arvonlisäverolaki (1501/1993)] z dnia 30 grudnia 1993, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 90 akapit pierwszy WE oraz art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, obecnie art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

- 2) *Stosując w ramach podatku od pojazdów samochodowych w odniesieniu do pojazdów młodszych niż trzy miesiące taką samą wartość do celów podatkowych jak do pojazdów nowych, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 90 akapit pierwszy WE.*
- 3) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 4) *Republika Francuska pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów Komisji Wspólnot Europejskich.*
- 5) *Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty w pozostałym zakresie.*

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Sunplus Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sun Microsystems Inc.

(Sprawa C-21/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Znak figuratywny i słowny SUNPLUS — Sprzeciw właściciela krajowych znaków słownych SUN — Odmowa rejestracji)

(2009/C 113/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sunplus Technology Co. Ltd (przedstawiciele: K. Lochner i H. Gauß, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Sun Microsystems Inc. (przedstawiciel: M. Graf, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie T-38/04 Sunplus Technology Co.Ltd przeciwko OHMI, w którym Sąd oddalił skargę podmiotu wnoszącego o rejestrację figuratywnego znaku towarowego „SUNPLUS” dla produktów klasyfikowanych do klasy 9, na decyzję nr 642/2000-4 czwartej izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 października 2003 r. oddalającą skargę na decyzję wydziału sprzeciwów odmawiającą rejestracji rzeczzonego znaku w ramach postępowania w zakresie sprzeciwu właściciela krajowych figuratywnych i słownych znaków towarowych „SUN” dla produktów zaklasyfikowanych w ramach klasy 9 —

Podobieństwo znaków towarowych — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Sunplus Technology Co. Ltd pokrywa koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Dachsberger & Söhne GmbH przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-77/08) (¹)

(Refundacje wywozowe — Refundacja zróżnicowana — Chwila złożenia wniosku — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodu dokonania formalności wprowadzenia do obrotu w państwie przeznaczenia — Kara)

(2009/C 113/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dachsberger & Söhne GmbH

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Wykładnia art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych w odniesieniu do odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie oraz kar (Dz.U. L 310, s. 57) — Pojęcie wniosku o część zróżnicowaną refundacji wywozowej — Zastosowanie kary w przypadku nieprawidłowego wskazania kraju przeznaczenia w zgłoszeniu wywozowym

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku refundacji zróżnicowanej wniosek o część zróżnicowaną refundacji nie jest składany w chwili złożenia wniosku, o którym mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87, lub dokumentów dotyczących wypłaty refundacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 tego rozporządzenia, lecz w chwili złożenia dokumentu określonego w jego art. 3 ust. 5. Podanie w tym dokumencie informacji, które mogą prowadzić do refundacji wyższej niż obowiązująca i które okażą się nieprawidłowe, powoduje w konsekwencji zastosowanie kary przewidzianej w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy i drugi z zastrzeżeniem przypadków określonych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci i siódmy tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-143/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/73/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2009/C 113/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Dejmek i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów koniecznych do wykonania dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241, s. 26)

Sentencja

1) Poprzez nieprzyjęcie w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych

do wykonania dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-184/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 — Artykuł 18 — Rynek detergentów i substancji powierzchniowo czynnych przeznaczonych do wykorzystania jako składniki detergentów — Kary w wypadku nieprzestrzegania)

(2009/C 113/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie odstrasżających, skutecznych i proporcjonalnych kar w wypadku naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.U. L 104, s. 1) lub brak powiadomienia o ich przyjęciu

Sentencja

1) Poprzez nieustanowienie w wyznaczonym terminie kar, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tego artykułu.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-245/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swoboda świadczenia usług — Prawo przedsiębiorczości — Dostosowania w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii oraz Rumunii)

(2009/C 113/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Andrade i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalskiej (Przedstawiciele: L. Inez Fernandes i F. Fraústo de Azevedo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia, w wyznaczonym terminie, środków niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz. U. L 363, s. 141)

Sentencja

1) Nie ustanawiając, w wyznaczonym terminie, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-289/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Artykuł 11 ust. 1 lit. c) — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 113/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, które należy podjąć poza obrębem zakładów na podstawie art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE, z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 10, s. 13).

Sentencja

1) Nie zapewniając w wyznaczonym terminie sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego dla wszystkich zakładów, do których odnosi się art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r., Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 11 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-298/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/22/WE — Zbliżenie ustawodawstw — Ustawodawstwo socjalne odnoszące się do działalności w zakresie przewozu drogowego — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2009/C 113/24)

Langue de procédure: le grec

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i I. Chatziagiannis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: N. Dafniou, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102, s. 35)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG, Republika Grecka uchyliła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Grecka pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-331/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Dyrektywa 2004/35/WE — Zapobieganie i zaradzanie szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu)

(2009/C 113/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia przepisów koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143, s. 56)

Sentencja

- 1) Nieustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, Wielkie Księstwo Luksemburga uchyliło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 19 tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-342/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Artykuł 11 ust. 1 lit. c) — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych — Niepełna transpozycja)

(2009/C 113/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciel: T. Materne, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, które należy podjąć poza obrębem zakładów na podstawie art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE, z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 10, s. 13).

Sentencja

- 1) Nie zapewniając sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego dla wszystkich zakładów, do których odnosi się art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r., Królestwo Belgii uchyliło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-402/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 113/27)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: U. Wölker i V. Kovačič, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii (Przedstawiciel: A. Vran, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143, s. 56).

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Słowenii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH przeciwko Tele2 Telecommunication GmbH

(Sprawa C-557/07) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Społeczeństwo informacyjne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Przechowywanie i udostępnianie określonych danych o ruchu — Ochrona poufności komunikacji elektronicznej — Pojęcie pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE)

(2009/C 113/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Strona pozwana: Tele2 Telecommunication GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), art. 8 ust.

3 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) oraz art. 6 i 15 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Uznanie dostawcy dostępu do Internetu za „pośrednika” — Przepisy krajowe nakładające na pośredników obowiązek udzielenia informacji osobom prywatnym, które padły ofiarą naruszenia praw autorskich, do celów postępowania cywilnego — Przekazanie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nazwisk i adresów użytkowników uczestniczących w systemie udostępniania plików

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 8 ust. 3 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej w związku z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwa członkowskie obowiązku przekazania prywatnym osobom trzecim danych osobowych o ruchu, tak aby umożliwić im wnoszenie do sądów cywilnych powództw o naruszenie praw autorskich. Wymaga ono natomiast, by przy transpozycji dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, 2002/58 i 2004/48 państwa członkowskie opierały się na takiej wykładni tych dyrektyw, która pozwoli na zapewnienie odpowiedniej równowagi między poszczególnymi prawami podstawowymi, mogącymi występować w danym przypadku. Ponadto przy przyjmowaniu środków mających na celu transpozycję tych dyrektyw władze i sądy państw członkowskich są zobowiązane nie tylko dokonywać wykładni swojego prawa krajowego w sposób zgodny ze wspomnianymi dyrektywami, lecz również uważać, by nie oprzeć się na takiej wykładni tych dyrektyw, która pozostawałaby w konflikcie z prawami podstawowymi lub z innymi ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, takimi jak zasada proporcjonalności.
- 2) Dostawca dostępu, który umożliwia użytkownikowi jedynie uzyskanie dostępu do Internetu, nie oferując mu innych usług takich jak usługi poczty elektronicznej, FTP lub udostępnianie plików i nie sprawując też żadnej prawnej lub faktycznej kontroli nad usługami, z których korzysta użytkownik, winien zostać uznany za pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 lutego 2009 r. — MPDV Mikrolab GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-17/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Odmowa rejestracji — Słowny znak towarowy manufacturing score card — Charakter opisowy*)

(2009/C 113/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MPDV Mikrolab GmbH (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie T-459/05 MPDV Mikrolab przeciwko OHIM (manufacturing score card), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 października 2005 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, w której odmówiono rejestracji słownego znaku towarowego „manufacturing score card” dla towarów i usług należących do klas 9, 35 i 42 — Charakter odróżniający słownego znaku towarowego złożonego z wyrazów, z których każdy opisuje właściwości danych towarów lub usług

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *MPDV Mikrolab GmbH zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Bild digital GmbH & Co. KG, dawna Bild.T-Online.de AG & Co. KG (C-39/08), ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH (C-43/08) przeciwko Präsident des Deutschen Patent- und Markenamts

(Sprawy połączone C-39/08 i C-43/08) ⁽¹⁾

(*Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Dyrektywa 89/104/EWG — Zgłoszenia znaków towarowych do rejestracji — Indywidualne rozpatrywanie zgłoszeń — Nieuwzględnienie wcześniejszych decyzji — Oczywista niedopuszczalność*)

(2009/C 113/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bild digital GmbH & Co. KG, dawna Bild.T-Online.de AG & Co. KG (C-39/08), ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH (C-43/08)

Strona pozwana: Präsident des Deutschen Patent- und Markenamts

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundespatentgericht (Niemcy) — Wykładnia art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Indywidualne rozpatrywanie zgłoszeń znaków towarowych bez uwzględnienia wcześniejszych decyzji wydanych w podobnych sprawach — Odmowa rejestracji znaku towarowego zgłoszonego przez właściciela szeregu podobnych znaków towarowych

Sentencja

Właściwy organ państwa członkowskiego wezwany do wydania decyzji w przedmiocie zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji nie ma obowiązku pominięcia wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, w wersji uwzględniającej zmiany wprowadzone decyzją Rady 92/10/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. podstaw odmowy rejestracji i dopuszczenia zgłoszenia ze względu na to, że oznaczenie, o którego rejestrację jako znaku towarowego wniesiono, jest skonstruowane w identyczny lub porównywalny sposób jak oznaczenie, które zostało już zarejestrowane jako znak towarowy i które odnosi się do identycznych lub podobnych towarów lub usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — UDV North America Inc przeciwko Brandtraders NV

(Sprawa C-62/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. d) — Prawo właściciela zarejestrowanego znaku towarowego do zakazania używania przez osobę trzecią oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym — Pojęcie używania — Używanie przez pośrednika handlowego w dokumentach handlowych oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym — Pośrednik działający w imieniu własnym, ale na rachunek sprzedającego)

(2009/C 113/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UDV North America Inc

Strona pozwana: Brandtraders NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 9 ust. 1 i art. 9 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) — Prawo właściciela znaku towarowego do zakazania używania go przez osoby trzecie — Pojęcie używania znaku towarowego

Sentencja

Pojęcie używania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego obejmuje taką sytuację jak występująca w postępowaniu przed sądem krajowym, w której pośrednik handlowy działający w imieniu własnym, ale na rachunek sprzedającego, i niebędący w związku z tym uczestnikiem obrotu towarami, w ramach którego sam jest stroną umowy, używa w swej dokumentacji handlowej oznaczenia identycznego ze wspólnotowym znakiem towarowym w odniesieniu do towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak ten jest zarejestrowany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Republika Litewska) — Mechel Nemunas UAB przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-119/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Pierwsza dyrektywa VAT — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 33 ust. 1 — Pojęcie podatku obrotowego — Podatek obliczany na podstawie obrotu przedsiębiorstw mający na celu finansowanie programu utrzymywania i rozwoju sieci dróg krajowych)

(2009/C 113/32)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mechel Nemunas UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Interpretacja pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. L 71, s. 1301) oraz art. 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Litewski podatek drogowy obliczany na podstawie obrotu przedsiębiorstw mający na celu finansowanie programu utrzymywania i rozwoju krajowych dróg

Sentencja

Artykuł 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie pobieraniu podatku, takiego jak odliczenia od przychodów na podstawie litewskiej ustawy o finansowaniu programu utrzymywania i rozwoju dróg (Lietuvos Respublikos kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo įstatymas).

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 stycznia 2009 r. — Dorel Juvenile Group, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-131/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie słownego znaku towarowego SAFETY IST — Brak charakteru odróżniającego — Odmowa rejestracji*)

(2009/C 113/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dorel Juvenile Group, Inc. (przedstawiciel: G. Simon, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 24 stycznia 2008 r. w sprawie T-88/06 Dorel Juvenile Group, Inc. przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji R 616/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 11 stycznia 2006 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, w której odmówiono rejestracji słownego znaku towarowego „SAFETY 1st” dla towarów należących do klas 12, 20, 21 i 28 — Charakter odróżniający znaku towarowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) Dorel Juvenile Group Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 5 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Provincia di Imperia

(Sprawa C-183/08) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu — Przesłanki dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Odpowiedź na zaproszenie do składania wniosków dotyczące działań innowacyjnych w zakresie Europejskiego Funduszu Społecznego — Decyzja odmowna — Istnienie dla skarżącego korzyści z ewentualnego uchylecia zaskarżonego wyroku*)

(2009/C 113/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i L. Flynn, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Provincia di Imperia (przedstawiciele: K. Platteau i S. Rostagno, avocats)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 14 lutego 2008 r. w sprawie T-351/05 Provincia di Imperia przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd uznał za dopuszczalną (lecz bezzasadną) wniesioną przez skarżącą skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2005 r. odrzucającej jej wniosek o przyznanie subwencji złożony w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków dotyczące działań innowacyjnych w zakresie Europejskiego Funduszu Społecznego — Naruszenie przesłanek dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Pojęcie interesu prawnego — Brak korzyści dla skarżącego z ewentualnego uchylecia zaskarżonego wyroku

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 20 stycznia 2009 r. — Sebirán, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), El Coto de Rioja S.A.

(Sprawa C-210/08) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Graficzny znak towarowy Coto D'Arcis — Sprzeciw właściciela słownych znaków towarowych COTO DE IMAZ i EL COTO — Częściowa odmowa rejestracji*)

(2009/C 113/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Sebirán, S.L. (przedstawiciel: J.A. Calderón Chavero, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel: J. Laporta Insa, pełnomocnik), El Coto de Rioja S.A. (przedstawiciele: J. Grimau Muñoz i J. Villamor Muguerza, abogados)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 12 marca 2008 r. w sprawie T-332/04 Sebirán przeciwko OHIM i El Coto de Rioja, na mocy którego Sąd oddalił wniosek Sebirán, S.L. o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 15 czerwca 2004 r. (sprawa R 550/2003-2)

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.*

2) *Sebirán SL zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 3 lutego 2009 r. — Massimo Giannini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-231/08 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowa Służba Publiczna — Prawo do rzetelnego procesu — Naruszenie art. 4, 27 i 29 regulaminu pracowniczego — Zasada niedyskryminacji — Interes służby i obowiązek staranności — Przeinaczenie dowodów i reguł postępowania dowodowego — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne*)

(2009/C 113/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Massimo Giannini (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i C. Ronzi)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie T-100/04 Giannini przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursu COM/A/9/01 przeprowadzanego w celu utworzenia listy rezerwowej administratorów (A7/A6) w dziedzinach ekonomii i statystyki o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwową tego konkursu, a nadto o przyznanie zadośćuczynienia — Naruszenie art. 4, 27 i 29 regulaminu pracowniczego oraz pojęcia interesu służby i obowiązku staranności — Naruszenie zasady niedyskryminacji oraz reguł postępowania dowodowego

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje odrzucone*

2) *M. Giannini zostaje obciążony kosztami postępowania odwoławczego*

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008

Postanowienie Trybunału z dnia 3 marca 2009 r. — Christos Michail przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-268/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Art. 12a i 24 regulaminu pracowniczego — Nękanie psychiczne — Obowiązek wspomaganie — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Błędna kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych)

(2009/C 113/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Michail (przedstawiciel: C. Meïdanis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i J. Currall, pełnomocnicy oraz adwokaci E. Bourtzalas i I. Antypas)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie T-486/04 Michail przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o oddaleniu przez Komisję w dniu 20 marca 2004 r. jego wniosku o pomoc wniesionego na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego — Naruszenie art. 12a regulaminu pracowniczego — Nękanie psychiczne — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Błędy popełnione podczas dokonywania kwalifikacji prawnej tych okoliczności

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone
- 2) C. Michail zostaje obciążony kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Charlottenburg (Niemcy) w dniu 17 listopada 2008 r. — Amiraïke Berlin GmbH i Aero Campus Cottbus Ltd

(Sprawa C-497/08)

(2009/C 113/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Charlottenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amiraïke Berlin GmbH

Druga strona: Aero Campus Cottbus Ltd

Pytanie prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa wspólnotowego pierwotnego, w szczególności art. 10 WE, art. 43 WE, art. 48 WE, a także zasada wzajemnego uznawania krajowych porządków prawnych państw członkowskich Wspólnoty pomiędzy sobą, powinny być rozumiane w ten sposób, że jedno państwo członkowskie (państwo członkowskie pierwsze) poprzez ratyfikację prawa wspólnotowego pierwotnego zadeklarowało zasadniczo swoją zgodę na skuteczność na swoim terytorium wydanego w ramach porządku prawnego drugiego państwa członkowskiego środka wywłaszczającego w każdym razie w sytuacji, gdy dotknięta środkiem wywłaszczającym spółka prywatnoprawna uprzednio w wykonaniu swojej prawnowspólnotowej swobody przedsiębiorczości świadomie poddała się nakazującemu wywłaszczenie prawu spółek drugiego państwa członkowskiego, pomimo że prowadzi ona działalność gospodarczą w pierwszym państwie członkowskim i dysponuje tam majątkiem dotkniętym środkiem wywłaszczającym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhofs (Niemcy) w dniu 11 lutego 2009 r. — Leo-Libera GmbH przeciwko Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Sprawa C-58/09)

(2009/C 113/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leo-Libera GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Pytania prejudycjalne

Czy art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą wprowadzić regulację przewidującą zwolnienie z VAT dotyczące tylko określonych zakładów (wyścigów konnych) oraz loterii i wyłączać ją ze zwolnienia z VAT wszystkie „inne gry losowe lub hazardowe”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Niemcy) w dniu 11 lutego 2009 r. — Landkreis Bad Dürkheim przeciwko Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion, wspieranej przez Astrid Niedermair-Schiemann

(Sprawa C-61/09)

(2009/C 113/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landkreis Bad Dürkheim

Strona pozwana: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Przypozwana: Astrid Niedermair-Schiemann

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dany grunt stanowi grunt rolny w rozumieniu art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ również wtedy, gdy jego użytkowanie służy celom rolniczym (wypas w ramach hodowli owiec), jednakże jego głównym przeznaczeniem jest realizowanie celów z zakresu pielęgnowania krajobrazu i ochrony przyrody?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy dany grunt jest wykorzystywany do celów nierolniczych w rozumieniu art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeżeli dana działalność służy głównie ochronie przyrody, lub w każdym razie, jeżeli rolnik przy realizowaniu celów z zakresu ochrony przyrody podlega instrukcjom organu ochrony przyrody?

- 3) W razie stwierdzenia istnienia gruntu rolnego (pytanie pierwsze), który jest również wykorzystywany do celów rolniczych (pytanie drugie):

Czy przyporządkowanie gruntu rolnego do gospodarstwa [grunty rolne gospodarstwa w rozumieniu art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003] wymaga,

- a) aby pozostawał on w dyspozycji gospodarstwa odpłatnie na podstawie umowy dzierżawy lub innej podobnej umowy zawartej na czas określony?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy przyporządkowaniu do gospodarstwa nie stoi na przeszkodzie fakt, że grunty przekazywane są gospodarstwu nieodpłatnie lub tylko w zamian za przejęcie [opłacania] składek na rzecz spółdzielni zawodowej w celu użytkowania w określony sposób lub przez określony czas, zgodnie z celami ochrony przyrody?
- c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy przyporządkowaniu do gospodarstwa nie stoi na przeszkodzie

fakt, że gospodarstwo jest zobowiązane do świadczenia określonych usług na gruntach i otrzymuje za to wynagrodzenie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s.1)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani SpA i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 lutego 2009 r. przez Comitato „Venezia vuole vivere”

(Sprawa C-71/09 P)

(2009/C 113/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comitato „Venezia vuole vivere” (przedstawiciel: A. Vianello, avvocato)

Druga strona postępowania: Hotel Cipriani SpA, Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Repubblica Włoska, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uwzględnienie odwołania

— a tym samym uchylenie doręczonego w dniu 3 grudnia 2008 r. wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Comitato „Venezia vuole vivere” przeciwko Komisji i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r.⁽¹⁾, a tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 5 tej decyzji zakresie, w jakim nakłada obowiązek odzyskania składek na ubezpieczenie społeczne i stanowi, że dodatkowo do tej kwoty należy zapłacić odsetki za odpowiedni okres;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Comitato „Venezia vuole vivere” opiera odwołanie na sześciu zarzutach.

W pierwszym zarzucie odwołania podnosi, że Sąd naruszył art. 87 ust. 1 WE oraz obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 253 WE. W szczególności Sąd nie bada w odpowiedni sposób w zaskarżonym wyroku argumentu dotyczącego kompensującego charakteru pomocy, która jest przedmiotem decyzji, oraz argumentu dotyczącego oddziaływania tej pomocy na rynek; do tego narusza on zasady niedyskryminacji i równego traktowania przy badaniu pozycji przedsiębiorstw komunalnych wobec skarżących przedsiębiorstw.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia art. 86 ust. 2 WE, w szczególności braku oceny możliwości zastosowania wyjątku wobec przedsiębiorstw, którym powierzono usługi mające powszechne znaczenie gospodarcze, do niniejszego przypadku. Oceny tej dokonano jednak w odniesieniu do przedsiębiorstw komunalnych.

Zarzut trzeci, w którym podnoszone jest naruszenie art. 87 ust. 3 lit. c) WE, dotyczy stanowiska przyjętego w zaskarżonym wyroku wobec nieograniczonego zakresu uznania Komisji w odniesieniu do możliwości zastosowania wyjątku w przypadku trudności regionalnych i braku przeprowadzenia odpowiedniej oceny szczególnych okoliczności niniejszego przypadku.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 87 ust. 3 lit. d) WE, w szczególności faktu, że na rzecz Consorzio Venezia Nuova przyznano wyjątek oparty na kwestiach kulturowych, a w odniesieniu do innych przedsiębiorstw nie przeprowadzono żadnej oceny.

W zarzucie piątym wnoszący odwołanie podnosi, że z naruszeniem art. 1 i 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ z dnia 22 marca 1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88] traktatu WE nie uwzględniono okoliczności, że pomiędzy kwestionowanymi ulgami (po czerwcu 1994 r.) a (sięgającą roku 1973) regulacją poprzednią nie było ciągłości.

Zarzut szósty dotyczy automatyczności nakazu odzyskania pomocy, która narusza art. 14 rozporządzenia nr 659/1999.

(¹) Decyzja Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie środków przyjętych przez Włochy na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii (Dz.U. 2000, L 150, s. 50).

(²) Dz.U. L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani SpA i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 16 lutego 2009 r. przez Hotel Cipriani SpA

(Sprawa C-73/09 P)

(2009/C 113/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hotel Cipriani SpA (przedstawiciel: A. Bianchini, adwokat)

Pozostałe strony postępowania: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Republika Włoska, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere”, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- a) uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji;
- b) uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu pierwszej instancji, a w konsekwencji:
  - stwierdzenie nieważności zaskarżonej w postępowaniu pierwszej instancji decyzji Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾
  - w drugiej kolejności stwierdzenie nieważności art. 5 tej decyzji w zakresie, w jakim sformułowany tamże nakaz odzyskania pomocy został przez Komisję zinterpretowany jako dotyczący także pomocy przyznanej zgodnie z zasadą de minimis lub stwierdzenie nieważności art. 5 w zakresie, w jakim przewiduje on zapłatę odsetek według stopy wyższej aniżeli stopa, według której faktycznie oprocentowane były ciężące na przedsiębiorstwie długi;
- c) obciążenie Komisji kosztami postępowania w postępowaniu pierwszej instancji oraz w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

1. W ramach zarzutu pierwszego Hotel Cipriani twierdzi, iż naruszono i błędnie zastosowano art. 87 ust. 1 WE oraz że odnośne uzasadnienie wyroku Sądu jest niewystarczające bądź wewnętrznie sprzeczne. Przepisy ustawowe i wykonawcze uznane za niezgodne z art. 87 WE nie stwarzają ani nie zagrażają stworzeniu jakiegokolwiek ograniczenia konkurencji na wspólnym rynku hotelarskim i restauratorskim (na którym to właśnie rynku działalność prowadzi Hotel Cipriani) ze względu na to, że miasto Wenecja jest na tyle specyficzne, iż wspólny rynek nie został w żaden sposób dotknięty, a także ze względu na to, że kwestionowane obniżki stanowiły po prostu wyrównanie nadzwyczajnych obciążeń ponoszonych przez przedsiębiorstwa w związku z trudnościami w prowadzeniu działalności na właściwym rynku geograficznym w takich samych warunkach jak te, które panują w innych częściach wspólnego rynku europejskiego. Sąd nie wziął w wystarczającym stopniu pod uwagę tej specyfiki, gdyż ograniczył się do stwierdzenia — bez dokonania stosownej, pogłębionej analizy tej kwestii — że korzyści uzyskiwane przez przedsiębiorstwa weneckie przeważają nad uciążliwościami związanymi z ich lokalizacją, w związku z czym strona skarżąca podnosi zarzut, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest niewystarczające bądź wewnętrznie sprzeczne.

2. W ramach zarzutu drugiego Hotel Cipriani twierdzi, iż naruszono i błędnie zastosowano art. 87 ust. 3 lit. c) WE oraz że odnośne uzasadnienie wyroku Sądu jest nielogiczne. Komisja, a następnie Sąd błędnie uznały bowiem, że przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) WE odstępstwo regionalne nie ma zastosowania, gdyż — jak szczegółowo wykazano w postępowaniu przed Sądem — właściwy rynek geograficzny uzasadniał funkcjonowanie przyznanych w przez ustawodawstwo włoskie obniżek składek na zabezpieczenie społeczne, ponieważ obniżki te służyły wyłącznie zachowaniu społeczno-gospodarczej tkanki miasta Wenecja i nie powodowały — co zostało dowiedzione także w ramach poprzedniego zarzutu — żadnych zakłóceń wymiany handlowej na rynku wspólnotowym, które byłyby wymierzone przeciwko konkurencji.
3. W ramach zarzutu trzeciego Hotel Cipriani podnosi, iż naruszono i błędnie zastosowano art. 87 ust. 3 lit. d) oraz że odnośne uzasadnienie wyroku Sądu jest nielogiczne. W rozpatrywanym przypadku obniżki składek na zabezpieczenie społeczne zostały przyznane wyraźnie po to, by umożliwić zachowanie niekwestionowanego dziedzictwa kulturowego i artystycznego miasta Wenecja, co pociąga za sobą znaczne koszty po stronie przedsiębiorstw usytuowanych w rejonie laguny, których nie muszą ponosić przedsiębiorstwa zlokalizowane gdzie indziej. Wobec odrzucenia tych argumentów — podniesionych między innymi przez Hotel Cipriani — w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie uznał, iż nie przedstawiono wystarczających dowodów, które potwierdzałyby okoliczność, że poszczególne koszty związane z zachowaniem dziedzictwa kulturowego i artystycznego Wenecji były ponoszone przez skarżące przedsiębiorstwa.
4. W ramach zarzutu czwartego Hotel Cipriani podnosi, że nakaz odzyskania przyznanej pomocy jest bezprawny, gdyż sprzeciwia się on art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽²⁾ z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE]. Zawarta w tym przepisie norma dotycząca odzyskania pomocy nie ma zastosowania, gdyż w okolicznościach niniejszej sprawy byłoby to sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, takimi jak zasady sformułowane przez Sąd Pierwszej Instancji, a mianowicie zasady proporcjonalności, równego traktowania i pewności prawa.
5. W ramach zarzutu piątego Hotel Cipriani twierdzi, iż popełnione zostało naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 659/99. W przypadku decyzji Komisji z dnia 25 listopada 1999 r. upłynął już określony w art. 15 rozporządzenia nr 659/99 (który *ratione temporis* ma zastosowanie w niniejszej sprawie) dziesięcioletni okres przedawnienia, co oznacza, że w zakresie skutków omawianej pomocy państwa zastosowanie znaleźć powinna ustawa nr 171/1973 (specjalna ustawa dla Wenecji).

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie środków przyjętych przez Włochy na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii (Dz.U. 2000, L 150, s. 50).

⁽²⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 lutego 2009 r. przez Società Italiana per il gas SpA (Italgas)

(Sprawa C-79/09 P)

(2009/C 113/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Società Italiana per il gas SpA (Italgas)
(przedstawiciele: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi, avvocati)

Druga strona postępowania: Hotel Cipriani SpA, Repubblica italiana, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere”, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji⁽¹⁾ w zakresie, w jakim stwierdzają niezgodność ulg podatkowych przyznanych przez Włochy ze wspólnym rynkiem, oraz art. 5 decyzji, a tytułem żądania ewentualnego skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji na podstawie art. 61 Statutu Trybunału Sprawiedliwości;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

— Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa przy zastosowaniu art. 87 ust. 1 WE i braku uzasadnienia w odniesieniu do charakteru kompensującego przedmiotowych zwolnień, również w związku z dowodem zakłócenia konkurencji i oddziaływania na wymianę handlową. Sąd popełnił błąd, ponieważ uznał wprawdzie, że środek nie stanowi pomocy, jeżeli kompensuje jedynie obiektywne trudności gospodarcze, niemniej stwierdził, że zasada ta nie znajduje zastosowania do niniejszego przypadku, gdyż i) wymagany jest bezpośredni związek między wysokością kompensaty a wysokością dodatkowych kosztów, które muszą ponosić przedsiębiorstwa z powodu ich usytuowania na lagunie Wenecji i Chioggii, oraz ii) dodatkowe koszty wspartych przedsiębiorstw należy obliczyć na podstawie przeciętnych kosztów przedsiębiorstw we Wspólnocie, a nie przedsiębiorstw usytuowanych na lądzie. Ponadto Sąd nie dostrzegł wewnętrznej sprzeczności spornej decyzji, polegającej na tym, że Komisja przy ocenie pozycji przedsiębiorstwa, na które przeniesiono działalność w zakresie gospodarki wodnej, stwierdziła, że charakter kompensujący danego środka może być uznany również wtedy, gdy brak jest dokładnej ekwiwalentności między jednostką przyjmującą środek publiczny a dodatkowymi kosztami poniesionymi przez przedsiębiorstwa, i że ekwiwalentność ta nie musi być koniecznie obliczana na podstawie przeciętnych kosztów przedsiębiorstw we Wspólnocie.

— W drugim zarzucie odwołania podniesione jest naruszenie art. 87 ust. 1 WE i orzecznictwa sądów wspólnotowych w przedmiocie ciężaru dowodu w odniesieniu do zakwalifikowania przez Komisję spornego środka jako pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 oraz brak w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W szczególności Sąd błędnie przyjął, że nie jest obowiązkiem Komisji, lecz Republiki Włoskiej i stron trzecich, wykazanie, że nie zostały spełnione kryteria art. 87 ust. 1 WE w przypadku określonych kategorii przedsiębiorstw lub obszarów działalności objętych ulgami, w wyniku czego doszedł do wniosku, że sporna decyzja ani nie narusza art. 87 ust. 1 WE, ani zasady równego traktowania, jak też nie jest sprzeczna i nie jest dotknięta brakiem w uzasadnieniu. Sąd nie rozpatrzył również przytoczonego przez wnoszącą odwołanie w skardze zarzutu naruszenia art. 87 ust. 1 WE w odniesieniu do zakazu dyskryminacji i oczywistej sprzeczności uzasadnienia w odniesieniu do oceny wyjątku na podstawie art. 86 ust. 2 WE.

— W trzecim zarzucie podniesione jest wypaczenie okoliczności faktycznych i dowodów oraz naruszenie prawa, jeżeli chodzi o spełnienie wymogów proceduralnych przez Komisję i o zasadę bezstronnej oceny, którą zobowiązana jest przestrzegać Komisja. Z dokumentów przedłożonych w pierwszej instancji wynika bowiem, że Sąd wypaczył okoliczności podane do jego wiadomości i przedłożone mu dowody i dopuścił się poważnego naruszenia prawa w ten sposób, że nie stwierdził, iż Komisja nie wypełniła swoich obowiązków proceduralnych oraz obowiązków starannej, dokładnej i niedyskryminującej oceny w ramach wykonywania uprawnień wynikających z art. 87 WE i art. 88 WE.

— Czwarty zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa oraz niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oceniony jest w nim brak w uzasadnieniu spornej decyzji, jeżeli chodzi o znaczenie prawne pism Komisji z dnia 29 sierpnia i 29 października 2001 r. w związku z oceną wymogów oddziaływania na konkurencję i wymianę handlową ulg będących przedmiotem sporu. Stanowisko Sądu w świetle przepisów ustanawiających przewidziany w traktacie system kontroli pomocy państwa jest błędne i niewystarczająco uzasadnione w zakresie, w jakim Sąd i) doszedł do wniosku, że uzasadnienie spornej decyzji jest wystarczające, by umożliwić władzom włoskim określenie przedsiębiorstw, które są zobowiązane do zwrotu otrzymanej pomocy na podstawie spornej decyzji, oraz ii) zaniżył znaczenie prawne danych i danych uzupełniających udzielonych władzom włoskim przez Komisję w pismach z dnia 29 sierpnia i 29 października 2002 r., kwalifikując je jako działania, które zostały podjęte w ramach lojalnej współpracy między Komisją a władzami krajowymi.

(¹) Decyzja Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie środków przyjętych przez Włochy na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii (Dz.U. 2000, L 150, s. 50)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 marca 2009 r. — Graphic Procédé przeciwko Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Sprawa C-88/09)

(2009/C 113/44)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Graphic Procédé

Strona pozwana: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Pytanie prejudycjalne

Jakie są kryteria służące określeniu, czy reprografia stanowi dostawę towarów, czy świadczenie usług [w rozumieniu szóstej dyrektywy Rady 77/388/CEE z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku] (¹)?

(¹) Dz.U. 145, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-89/09)

(2009/C 113/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i E. Traversa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że ograniczając do jednej czwartej udziały — a zatem prawo głosu — które mogą być posiadane przez osoby nie będące biologami w Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée prowadzącej laboratoria analiz biologii medycznej, i zakazując posiadania udziałów w więcej niż dwóch spółkach utworzonych w celu wspólnego prowadzenia jednego lub więcej laboratoriów analiz biologii medycznej, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi na poparcie swej skargi dwa zarzuty oparte na naruszeniu art. 43 WE.

W swym pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że ograniczając do 25 % udziały, które mogą być posiadane przez wspólników niewykonyjących zawodu biologa w Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée prowadzącej laboratoria analiz biologii medycznej, ustawodawstwo krajowe bezzasadnie ogranicza gwarantowaną traktatem swobodę przedsiębiorczości. Wskazany na uzasadnienie cel w zakresie ochrony zdrowia publicznego może bowiem zostać osiągnięty za pomocą środków mniej ograniczających niż zastosowane w rozpatrywanej sprawie. Komisja podnosi w tym zakresie, że o ile wydaje się uzasadnione, by analizy w zakresie biologii medycznej były wykonywane przez kompetentny personel o odpowiednim wykształceniu, to wymóg posiadania takich kwalifikacji wyłącznie w zakresie własności lub prowadzenia laboratoriów biologii medycznej wydaje się nieproporcjonalny dla osiągnięcia realizowanego celu.

W swym drugim zarzucie Komisja kwestionuje ogólny zakaz w stosunku do osób niewykonyjących zawodu biologa posiadania udziałów w więcej niż dwóch spółkach utworzonych w celu wspólnego prowadzenia jednego lub więcej laboratoriów analiz biologii medycznej. Cel wskazany przez pozwaną w zakresie zagwarantowania uprawnień decyzyjnych i niezależności finansowej profesjonalistom z danego sektora, oraz równomiernego rozłożenia laboratoriów na terytorium krajowym nie uzasadnia krajowych środków ograniczających.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 6 marca 2009 r. — Hartmut Eifert przeciwko Land Hessen, uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-93/09)

(2009/C 113/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hartmut Eifert

Strona pozwana: Land Hessen

Uczestnik postępowania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 42 akapit pierwszy pkt 8b i art. 44a rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z dnia 11.8.2005 r., s. 1), wprowadzone doń w drodze

rozporządzenia Rady (WE) nr 1437/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 322 z dnia 7.12.2007 r., s. 1) są nieważne?

2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 76 z dnia 19.3.2008 r., s. 28) jest

a) nieważne

b) ważne ale tylko dlatego, że dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z dnia 13.4.2006 r., s. 54) jest nieważna?

Jeśli wspomniane w pierwszym i drugim pytaniu przepisy są ważne, to:

3) Czy wykładni art. 18 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że opublikowanie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może nastąpić dopiero wtedy, gdy przeprowadzone zostanie przewidziane w tym artykule postępowanie, które zastępuje zawiadomienie organu nadzorczego?

4) Czy wykładni art. 20 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że opublikowanie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może nastąpić dopiero wtedy, gdy została przeprowadzona przewidziana dla takich przypadków w prawie krajowym kontrola wstępna?

- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy wykładni art. 20 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że kontrola przeprowadzona w oparciu o rejestr, o którym mowa w art. 18 ust. 2 tiret drugie tej dyrektywy, który jednak nie zawiera określonej tam informacji, nie może być uznana za kontrolę skuteczną?
- 6) Czy wykładni art. 7 — a w niniejszym przypadku w szczególności lit. e) — dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z dnia 23.11.1995 r., s. 31) należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie praktyce polegającej na zatrzymywaniu adresów IP użytkowników strony internetowej bez ich wyraźnej zgody?

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-94/09)

(2009/C 113/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Afonso, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez niezastosowanie jednolitej stawki podatku VAT w odniesieniu do ogółu usług świadczonych przez przedsiębiorstwa pogrzebowe oraz w odniesieniu do dostaw towarów powiązanych ze świadczeniem tych usług, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 96-99 ust. 1 dyrektywy o podatku VAT (¹);
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze Komisja podnosi, iż francuskie przepisy podatkowe zakłócają prawidłowe funkcjonowanie systemu podatku VAT, ponieważ wprowadzają dwie stawki tego podatku w odniesieniu do świadczenia usług i dostaw towarów dokonywanych przez przedsiębiorstwa pogrzebowe na rzecz rodzin osób zmarłych, podczas gdy powyższe świadczenia stanowią w praktyce jedno świadczenie o charakterze złożonym, które powinno być poddane jednolitej stawce podatku VAT.

Strona skarżąca zarzuca w szczególności stronie pozwanej, iż bezzasadnie wyodrębniła usługę transportu ciała za pomocą pojazdu przystosowanego do tego celu i zastosowała w stosunku do tej usługi obniżoną stawkę podatku VAT, podczas gdy pozostałe czynności przedsiębiorstw pogrzebowych, takie jak czynności grabarzy przenoszących ciało czy też dostawa trumny poddane zostały podstawowej stawce tego podatku. Tymczasem zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, czynność składająca się z jednego świadczenia w aspekcie gospodarczym nie powinna być sztucznie rozdzielana, aby nie zakłócać prawidłowego funkcjonowania systemu podatku VAT. Stan

faktyczny niniejszej sprawy wskazuje, iż zdecydowana większość rodzin zamawiających u przedsiębiorcy przeprowadzenie ceremonii pogrzebowej uważa, że czynności tego przedsiębiorcy składają się na jedno i to samo świadczenie.

Komisja ponadto kwestionuje decyzję strony pozwanej, by zastosować obniżone stawki podatku VAT o zmiennej wysokości w stosunku do usług świadczonych przez przedsiębiorstwa pogrzebowe. Przepis art. 98 ust. 1 dyrektywy o podatku VAT nie pozwala bowiem na zastosowanie obniżonej stawki podatku VAT w odniesieniu do usług transportowych i podstawowej stawki w stosunku do pozostałych usług świadczonych przez przedsiębiorstwa, o których mowa, co prowadzi do tego, iż rzeczywista stawka opodatkowania jest z konieczności niższa, niż podstawowa stawka stosowana we Francji. Co więcej, wysokość stawki obniżonej jest zmienna i zależy od względnej wagi świadczeń poddanych w danym wypadku obniżonej stawce, czego również zabrania wskazana dyrektywa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-95/09)

(2009/C 113/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie, że

- nie określając w sposób pełny i prawidłowy obszarów wrażliwych w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady (¹) 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych;
- nie dokonując w sposób pełny i prawidłowy transpozycji wymogów zawartych w art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2, 3, 4 i 5 tej dyrektywy w odniesieniu do niektórych obszarów wrażliwych;
- nie zapewniając w terminie wyznaczonym na dzień 31 grudnia 1998 r. oczyszczania na poziomie określonym w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy w odniesieniu do wszystkich ścieków komunalnych z niektórych aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000, odprowadzanych do odpowiednich zlewni obszarów wrażliwych;
- nie zapewniając w odniesieniu do niektórych aglomeracji, by system zbierania ścieków wymagany na podstawie art. 3 ust. 1 dyrektywy był zgodny z wymogami art. 3 ust. 2 tej dyrektywy; oraz
- nie przeprowadzając w prawidłowy sposób pierwszego obowiązkowego przeglądu, o którym mowa w art. 5 ust. 6 dyrektywy, w wymaganym terminie wyznaczonym na dzień 31 grudnia 1997 r., Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów, a także zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 19 dyrektywy oraz

— nie przekazując informacji, o których udostępnienie zwrócono się pismem z dnia 23 kwietnia 1999 r., Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 traktatu WE.

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3, 5 i 19 dyrektywy oraz art. 10 traktatu WE z następujących powodów:

W odniesieniu do Boyne Estuary (estuarium Boyne) Komisja twierdzi, że nie przekazując oficjalnego wskazania w odniesieniu do tego obszaru Irlandia nie określiła w sposób pełny i prawidłowy obszarów wrażliwych zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy. Jeśli chodzi o inne obszary, które nie zostały określone jako obszary wrażliwe, Komisja przyjmuje, że Irlandia dokonała określenia w rozumieniu art. 5 ust. 1, lecz podnosi, że obowiązujące aktualnie oficjalne wskazania nie są wystarczająco precyzyjne w zakresie wyznaczania granic danych obszarów wrażliwych.

W odniesieniu do art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy przepisy irlandzkie przewidują przesunięcie terminu do implementacji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi, z dnia 31 grudnia 1998 r. na dzień 14 czerwca 2001 r. Komisja utrzymuje, że dyrektywa nie zezwala na takie przesunięcie terminu. Komisja podnosi również, że w odniesieniu do 32 obszarów wskazanych następnie przez Irlandię jako obszary wrażliwe, w przepisach krajowych nie dochowano określonego w art. 5 dyrektywy terminu 31 grudnia 1998 r.

Komisja podnosi, że w odniesieniu do obszarów, których Irlandia niesłusznie nie wskazała jako obszary wrażliwe, uchybiła ona w praktyce przepisom art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2, 3 i 4 w zakresie aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000, a także przepisom art. 5 ust. 2, 3 i 4 w zakresie oczyszczalni ścieków komunalnych objętych zakresem art. 5 ust. 5 dyrektywy.

Komisja uważa, że Irlandia uchybiła przepisom art. 5 ust. 6 dyrektywy ze względu na to, że nie przeprowadziła pierwszego przeglądu wskazania obszarów wrażliwych, co było wymagane najpóźniej do dnia 31 grudnia 1997 r.

Wreszcie Komisja uważa, że nie dostarczając jasnych informacji kartograficznych ukazujących zasięg obszarów właściwych i odpowiednie zlewnie, a także umiejscowienie aglomeracji, do których miał zastosowanie termin 31 grudnia 1998 r., Irlandia

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 traktatu WE.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych T-225/06, T-255/06, T-257/06 i T-309/06 Budějovický Budvar, národní podnik przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 marca 2009 r. przez Anheuser Busch, Inc.

(Sprawa C-96/09 P)

(2009/C 113/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anheuser Busch, Inc. (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i B. Goebel)

Druża strona postępowania: Budějovický Budvar, národní podnik, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych T-225/06, T-255/06, T-257/06 i T-309/06, z wyjątkiem pkt 1 sentencji,
2. ostatecznie rozstrzygnięcie sporu przez oddalenie żądania przedstawionego w pierwszej instancji lub ewentualne przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji celem ponownego rozpoznania oraz
3. obciążenie kosztami postępowania skarżącej w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, odmawiając Urzędowi kompetencji w przedmiocie ustalenia, że Budvar nie dopełniła obowiązku udowodnienia praw zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94 (¹), w sytuacji gdy istniały poważne wątpliwości w odniesieniu do ważności tych praw (podnoszone nazwy pochodzenia „BUD”).

2. Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował jakościowe i ilościowe elementy wymogu prawa wspólnotowego „używania w działalności handlowej” zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94. Stwierdził on po pierwsze, że wymóg ten należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jakiegokolwiek używanie o charakterze handlowym niemierzące się w sferze prywatnej, stwierdzając w szczególności, że inaczej niż w odniesieniu do znaków towarowych nie jest wymagane rzeczywiste używanie podnoszonego prawa, o którym mowa w art. 8 ust. 4 tego rozporządzenia. W tym kontekście dopuścił on możliwość uznania bezpłatnych dostaw za używanie w działalności handlowej oraz za używanie w ramach innej funkcji (używanie raczej jako znaku towarowego niż jako nazwy pochodzenia). Po drugie, zaskarżone orzeczenie w sposób błędny dopuszcza możliwość wzięcia pod uwagę używania, które miało miejsce po zgłoszeniu przeciwstawianego znaku towarowego, pomijając w ten sposób fakt, że aby wcześniejsze prawo mogło stanowić podstawę sprzeciwu zgodnie z art. 8 wszelkie przesłanki tej podstawy muszą być spełnione w chwili dokonywania zgłoszenia, wobec którego wniesiono sprzeciw. Po trzecie, Sąd błędnie zinterpretował art. 8 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia, stwierdzając, że można wziąć pod uwagę także takie używanie, które miało miejsce w innych państwach niż państwo, w którym istnieje podnoszone prawo, o którym mowa w art. 8 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia, jako odstępstwo od zasady terytorialności.
3. Sąd Pierwszej Instancji dokonał także błędnej interpretacji wymogu „znaczenia większego niż lokalne”. Zasadniczo uznał on, że wymóg ten jest spełniony, jeśli podnoszone prawo, o którym mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94, ma swoje źródło w państwie trzecim a jego zakres został rozszerzony na dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej. Nie zbadał on natomiast, czy sporne prawo uzyskało znaczenie większe niż lokalne w tych dwóch państwach członkowskich, w odniesieniu do których jest ono podnoszone, otwierając w ten sposób możliwość uzyskania praw, o których mowa w art. 8 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia, poza Unią Europejską.
4. Drugą podstawą odwołania jest naruszenie art. 8 ust. 4 lit. b) w związku z art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94. Przesłanką art. 8 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia jest to, że prawo przyznane w państwie członkowskim musi upoważniać Budvar do zakazania używania przeciwstawianego znaku towarowego. Izba Odwoławcza ustaliła, na podstawie dowodów przedłożonych przez strony i stosując utrwaloną zasadę, zgodnie z którą ciężar dowodu w prowadzonych w ramach OHIM postępowaniach w sprawie sprzeciwu spoczywa na zgłaszającym sprzeciw, że Budvar nie udowodniła, iż na podstawie prawa krajowego obowiązującego czy to we Francji czy w Austrii posiadała prawo zakazu używania znaku towarowego „BUD”. Sąd Pierwszej Instancji stwierdził jednak wbrew normom zawartym w art. 74 ust. 1 i art. 8 ust. 4 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, że OHIM powinien, poza argumentami stron przeanalizować także ex officio prawo i okoliczności prawne stano-

wiące uzasadnienie podnoszonych praw, o których mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia, a nie oddalić sprzeciw z powodu braku dowodów na istnienie podnoszonych przez Budvar praw.

5. Podsumowując, zaskarżony wyrok Sądu Pierwszej Instancji dokonał takiej wykładni art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94, którą trudno jest pogodzić z brzmieniem tego przepisu i której nie da się pogodzić z celem rozporządzenia nr 40/94 polegającym na utworzeniu, w ramach zamiaru promowania wewnątrzspółnotowej wymiany handlowej, dobrze funkcjonującego, jednolitego dla całej Wspólnoty prawa znaków towarowych.
6. Każde z tych naruszeń prawa, których dopuścił się Sąd Pierwszej Instancji, doprowadziło do stwierdzenia nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej, a zatem każde z nich oddzielnie stanowi powód uchylecia zaskarżonego wyroku.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-100/09)

(2009/C 113/50)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Jelínek i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o tych środkach Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 24 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 8 marca 2008 r.

(¹) Dz.U. 2007 L 69, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-114/09)

(2009/C 113/51)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Adsera Ribera i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/68/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG⁽²⁾ w sprawie tworzenia spółek akcyjnych i utrzymywania oraz zmian wysokości ich kapitału, a w każdym razie nie informując o tym Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dostosowanie prawa wewnętrznego do dyrektywy 2006/69/WE upłynął w dniu 15 kwietnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 264, s. 32

⁽²⁾ Dz.U. L 26, s. 1

Postanowienie prezesa wielkiej izby Trybunału z dnia 2 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Brigitte Ruf, z domu Elsässer, Gertrud Elsässer, z domu Sommer, przeciwko Europäische Zentralbank (EZB), Coop Himmelblau Prix, Dreiholz & Partner ZT GmbH, przy udziale Stadt Frankfurt am Main

(Sprawa C-408/07)⁽¹⁾

(2009/C 113/52)

Język postępowania: niemiecki

Prezes wielkiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-92/08)⁽¹⁾

(2009/C 113/53)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 21 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Madrid — Hiszpania) — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE) przeciwko Sogecable, SA, Canal Satélite Digital SL

(Sprawa C-98/08)⁽¹⁾

(2009/C 113/54)

Język postępowania: hiszpański

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-257/08)⁽¹⁾

(2009/C 113/55)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-291/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/56)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-329/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/57)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 19 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-332/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/58)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-354/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/59)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 kwietnia 2009 r.
— Valero Jordana przeciwko Komisji

(Sprawa T-385/04) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Funkcjonariusz — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Awans — Przyznanie punktów pierwszeństwa)

(2009/C 113/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gregorio Valero Jordana (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Merola i I. van Schendel, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo V. Joris i C. Berardis-Kayser, następnie V. Joris i G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani przez D. Waelbroeck, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności:

- decyzji dyrektora generalnego służby prawnej Komisji o przyznaniu skarżącemu jednego punktu priorytetowego w zakresie awansu w roku 2003 w ramach dyrekcji generalnej, doręczonej w dniu 7 lipca 2003 r. i potwierdzonej decyzją organu o uprawnieniach w zakresie nominacji notyfikowanej w dniu 16 grudnia 2003 r.;
- decyzji organu o uprawnieniach w zakresie nominacji o przyznaniu skarżącemu 20 punktów w zakresie awansu w roku 2003, notyfikowanej w dniu 16 grudnia 2003 r.; listy z punktami funkcjonariuszy o stopniu A5 w zakresie awansu w roku 2003 opublikowanej w *Informacjach administracyjnych* nr 69-2003 z dnia 13 listopada 2003 r.; listy funkcjonariuszy awansowanych na stopień A 4 w roku 2003 opublikowanej w *Informacjach administracyjnych* nr 73-2003 z dnia 27 listopada 2003 r.; decyzji o niewpisaniu skarżącego na rzeczony listy;
- decyzji organu o uprawnieniach w zakresie nominacji o nieprzyznaniu skarżącemu dodatkowego punktu pierwszeństwa za rok 2003, zawartej w piśmie z dnia 22 lutego 2007 r. i decyzji z dnia 17 kwietnia 2007 r.,

zasądzenie odszkodowania w wysokości 5 000 EUR.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzje Komisji o ustaleniu punktów w zakresie awansu Gregorio Valero Jordana w liczbie 20 i odmowie wpisania go na listę funkcjonariuszy awansowanych na stopień A 4 w roku 2003 są nieważne.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.

3) Komisja pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 marca 2009 r. — Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision przeciwko Radzie

(Sprawa T-299/05) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz niektórych wag elektronicznych pochodzących z Chin — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) i c), art. 2 ust. 10 i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96)

(2009/C 113/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd (Szanghaj, Chiny) i Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd (Huaxin Town, Chiny) (Pełnomocnicy: R. MacLean, solicitor i adwokat E. Gybels)

Strona pozwana: Rada Wspólnot Europejskich (Pełnomocnicy: J.-P. Hix, wspierany przez adwokata G. Berrischa)

Interwient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo K. Talabér Ritz oraz E. Righini, a następnie H. van Vlieta oraz K. Talabér Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 692/2005 z dnia 28 kwietnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2605/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wag elektronicznych (REWS) pochodzących, między innymi, z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 112, s. 1)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd i Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę.
- 3) Komisja pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 marca 2009 r. —
TF1 przeciwko Komisji**(Sprawa T-354/05) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Finansowanie France Télévisions z opłat za abonament radiowo-telewizyjny — Stałe badanie istniejącej pomocy — Zalecenie zawierające propozycję właściwych środków — Zobowiązania państwa członkowskiego zaakceptowane przez Komisję — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Charakter zaskarżonego aktu — Interes prawny — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Wyrok w sprawie Altmark)

(2009/C 113/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: J.-P. Hordies et C. Smits, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Giolito, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. Vendrolini, pełnomocnicy); i France Télévisions S.A. (Paryż, Francja) (przedstawiciele: J.-P. Gunther i D. Tayar, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005)1166 wersja ostateczna z dnia 20 kwietnia 2005 r. w sprawie pomocy przyznanej na rzecz France Télévisions [pomoc E 10/2005 (ex C 60/1999) — Francja, Opłaty licencyjne za prawa do transmisji radiodifuzyjnej].

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Télévision française 1 SA (TF1) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję i przez France Télévisions SA.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 10.12.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 marca 2009 r. —
Laytoncrest przeciwko OHIM — Erico (TRENTON)**(Sprawa T-171/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TRENTON — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LENTON — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94 i zasada 54 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Brak wycofania zgłoszenia znaku towarowego — Artykuł 44 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 — Obowiązek wydania orzeczenia w oparciu o posiadane dowody — Zasada 20 ust. 3 i zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95)

(2009/C 113/63)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Laytoncrest Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Dontas i P. Georgopoulou, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Erico International Corp. (Solon, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Samer, O. Gillert i F. Schiwek, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 kwietnia 2006 r. (sprawa R 406/2004-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Erico International Corp. a Laytoncrest Ltd.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 kwietnia 2006 r. (sprawa R 406/2004-2).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Laytoncrest Ltd.
- 3) Erico International Corp. pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 marca 2009 r. —
Moreira da Fonseca przeciwko OHIM — General Óptica
(GENERAL OPTICA)**

(Sprawy połączone od T-318/06 do T-321/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzne wspólnotowe znaki towarowe GENERAL OPTICA w różnych kolorach — Wcześniejsza nazwa handlowa General Óptica — Względna podstawa odmowy rejestracji — Lokalny zasięg wcześniejszego oznaczenia — Artykuł 8 ust. 4 i art. 52 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alberto Jorge Moreira da Fonseca L^{da} (Santo Tirso, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci M. Oehen Mendes i D. Jeffries)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: General Óptica, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Curell Aguilà i X. Fàbrega Sabaté)

Przedmiot sprawy

Cztery skargi na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 sierpnia 2006 r. (sprawy R 944/2005-1, R 945/2005-1, R 946/2005-1 i R 947/2005-1) dotyczące czterech postępowań w sprawie unieważnienia pomiędzy Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da} i General Óptica, SA.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da} zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 30.12.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. —
Alcoa Trasformazioni przeciwko Komisji**

(Sprawa T-332/06) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Energia elektryczna — Preferencyjna taryfa — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Dopuszczalność — Pojęcie pomocy państwa — Nowa pomoc lub pomoc istniejąca — Korzyść — Uzasadnienie — Uzasadnione oczekiwania — Pewność prawa)

(2009/C 113/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, F. Salerno i T. Graf, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Khan, E. Righini i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/C 214/03, notyfikowanej Republice Włoskiej pismem z dnia 19 lipca 2006 r., dotyczącej wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE, w sprawie pomocy państwa C 36/06 (ex NN 38/06) — Preferencyjna taryfa opłat za elektryczność, przyznana niektórym przedsiębiorstwom o dużym zapotrzebowaniu na energię, znajdującym się we Włoszech, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy taryf opłat za elektryczność, których beneficjentami są dwa zakłady produkcji aluminium będące własnością Alcoa Trasformazioni.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alcoa Trasformazioni Srl pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 marca 2009 r. — ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-405/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Wspólnotowy rynek belek — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 65 EWWiS, po wygaśnięciu traktatu EWWiS, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Kompetencje Komisji — Zarzucenie zachowania stanowiącego naruszenie — Przedawnienie — Prawo do obrony)

(2009/C 113/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal Luxembourg SA, dawniej Arcelor Luxembourg SA (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga), ArcelorMittal Belval & Differdange SA, dawniej Arcelor Profil Luxembourg SA (Esch-sur-Alzette, Wielkie Księstwo Luksemburga) i ArcelorMittal International SA, dawniej Arcelor International SA (Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Vandencastele)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i F. Arbault, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 65 EWWiS w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek (sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe).

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 65 EWWiS w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek (sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy ArcelorMittal Belval & Differdange SA i ArcelorMittal International SA.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona jako bezzasadna.
- 3) Komisja zostaje obciążona — poza swymi własnymi kosztami — także kosztami poniesionymi przez ArcelorMittal Belval & Differdange i ArcelorMittal International w zakresie, w jakim w niniejszej sprawie stanowi to kwestię sporną między tymi stronami.
- 4) ArcelorMittal Luxembourg SA zostaje obciążona — poza swymi własnymi kosztami — także kosztami poniesionymi przez Komisję w zakresie, w jakim w niniejszej sprawie stanowi to kwestię sporną między tymi stronami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPALINE)

(Sprawa T-21/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPALINE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Działanie na szkodę renomy — Czerpanie nienależnej korzyści z renomy wcześniejszego znaku towarowego — Używanie zgłoszonego znaku towarowego bez uzasadnionej przyczyny — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Baud)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci E. Cornu, L. De Brouwer, D. Moreau i E. De Gryse)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 października 2006 r. (sprawa R 415/2005-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a L'Oréal SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) L'Oréal SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPA THERAPY)

(Sprawa T-109/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPA THERAPY — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SPA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Baud)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci E. Cornu, L. De Brouwer i D. Moreau)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 stycznia 2007 r. (sprawa R 468/2005-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a L'Oréal S.A.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) L'Oréal SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — Anheuser-Busch przeciwko OHIM — Budějovický Budvar (BUDWEISER)

(Sprawa T-191/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BUDWEISER — Wcześniejsze, słowny i graficzne, międzynarodowe znaki towarowe BUDWEISER i Budweiser Budvar — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 — Naruszenie prawa do obrony — Uzasadnienie — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Swoboda oceny wynikająca z art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anheuser-Busch, Inc. (Saint Louis, Missouri, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i A. Renck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat K. Čermák)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 marca 2007 r. (sprawa R 299/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Budějovický Budvar, národní podnik, a Anheuser-Busch, Inc.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Anheuser-Busch, Inc. zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez OHIM i Budějovický Budvar, národní podnik.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. — allsafe Jungfalk przeciwko OHIM (ALLSAFE)

(Sprawa T-343/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ALLSAFE — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mes, J. Bühling, C. Graf von der Groeben, G. Rother, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt i M. Bergermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lipca 2007 r. (sprawa R 454/2006-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ALLSAFE jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. —
Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL)**(Sprawa T-402/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARCOL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy CAPOL — Zastosowanie się przez OHIM do wyroku stwierdzającego nieważność decyzji jednej z jego izb odwoławczych — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawo do obrony — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 61 ust. 2, art. 63 ust. 6, art. 73 zdanie drugie i art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaul GmbH (Elmshorn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Bayer AG (Leverkusen, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 sierpnia 2007 r. (sprawa R 782/2000-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kaul GmbH a Bayer AG

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Kaul GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 marca
2009 r. — Telecom Italia Media przeciwko Komisji**(Sprawa T-96/07) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Dotacje do zakupu dekodery cyfrowych — Telekomunikacja — Decyzja Komisji uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Decyzja o odstąpieniu od odzyskania pomocy od przedsiębiorstwa, które zaskarżyło decyzję Komisji w ramach skargi o stwierdzenie nieważności, podjęta przez państwo członkowskie w toku postępowania — Utrata interesu w działaniu — Umorzenie postępowania)

(2009/C 113/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Bassan i S. Venturini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Righini, G. Conte i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Sky Italia Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. González Díaz i D. Gerard, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/374/WE z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), przyznanej przez Republikę Włoską w postaci dotacji do zakupu dekodery cyfrowych (Dz.U. L 147, s. 1).

Sentencja postanowienia

1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.

2) Każda ze stron ponosi swe własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 29.5.2007.

**Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2009 r. — Niemcy
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-59/09)

(2009/C 113/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. [SG.E.3/RG/mbp D(2008) 10067] o udostępnieniu wnioskodawcom będącym osobami prywatnymi dokumentów objętych zakresem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2005/4569 pochodzących od władz niemieckich, mimo sprzeciwu rządu federalnego mającego za podstawę art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. o udostępnieniu osobom trzecim będącym osobami prywatnymi dokumentów objętych zakresem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego pochodzących od władz niemieckich, mimo sprzeciwu rządu federalnego.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ w związku z zawartą w art. 10 WE zasadą lojalnej współpracy pomiędzy Wspólnotą i państwami członkowskimi.

Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 przyznaje państwom członkowskim możliwość uzależnienia przekazywania dokumentów sporządzonych przez ich władze, które znajdują się w posiadaniu organów wspólnotowych, od wyrażenia przez państwo członkowskie zgody. Komisja nie dysponuje prawem do przeprowadzania własnej wyczerpującej analizy powodów odmowy dostępu do dokumentów na podstawie art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001. Zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał w sprawie C-64/05 P⁽²⁾ Szwecja przeciwko Komisji dany organ wspólnotowy może pominąć taki sprzeciw i dokonać własnej oceny w przedmiocie występowania powodów odmowy dostępu na podstawie art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001 w następujących okolicznościach: gdy sprzeciw jest „całkowicie nieuzasadniony” lub nie wykazuje „żadnego związku” z powodami odmowy dostępu.

Wynika z tego, że w związku z ustanowioną w art. 10 WE zasadą lojalnej współpracy pomiędzy Wspólnotą i państwami członkowskimi ocena występowania powodów odmowy dostępu zgodnie z art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001 zasadniczo należy do państwa członkowskiego. Komisja może się przeciwstawić odmowie wyrażenia zgody jedynie wyjątkowo, w sytuacji braku dostosowania się w wystarczającym stopniu przez państwo członkowskie do wspomnianych wymogów. Do takiego wniosku prowadzi także porównanie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001. Obydwie z wymienionych w orzecznictwie okoliczności dotyczą istotnych wymogów o charakterze formalnym, które pod względem treści powinny opierać się o zawarty w art. 253 WE obowiązek uzasadnienia. Kontrola zgodności z prawem tj. kwestii, czy odmowa dostępu do dokumentów spełnia wymogi art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001, nie należy jednakże do Komisji.

Tytułem zarzutu ewentualnego skarżąca twierdzi, że nawet gdyby Sąd zinterpretował wyrok w sprawie C-64/05 P w taki sposób, że wniesiony na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 sprzeciw państwa członkowskiego wiąże organ

wspólnotowy tylko wtedy, gdy jest on zgodny z art. 4 ust. 1-3 tego rozporządzenia, to Komisja byłaby uprawniona co najwyżej do dokonania kontroli ewidencyjnej uzasadnienia przedstawionego przez państwo członkowskie. Jednakże w żadnym wypadku nie można uważać, że uzasadnienie sprzeciwu zgłoszonego przez Niemcy jest w sposób oczywisty wadliwe.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 s 43).
- ⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-64/05 P Szwecja przeciwko Komisji i in. (Zb. Orz. 2007 s I 113839).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. — Química Atlântica, L.da, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-71/09)

(2009/C 113/74)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Química Atlântica, L.da (Lizbona, Portugalia), (przedstawiciel: J. Teixeira Alves, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Komisja była zobowiązana do przyjęcia środków w celu harmonizacji kryteriów klasyfikacji i opodatkowania (oclenia) fosforanu diwapnia przywożonego z Tunezji;
- stwierdzenie, że uchybienie przez Komisję temu obowiązkowi doprowadziło do istotnych różnic w opodatkowaniu (ocleniu) towarów zadeklarowanych w Portugalii w porównaniu z towarami zadeklarowanymi w państwach członkowskich, co z uwagi na bliskie położenie geograficzne stanowi konkurencję dla podmiotów gospodarczych, którzy deklarują owe towary w Portugalii;
- nakazanie Komisji przyjęcie środków w celu harmonizacji klasyfikacji celnej fosforanu diwapnia;
- nakazanie Komisji uwzględnienia okoliczności, iż fosforan jest towarem nieorganicznym uzyskiwanym w drodze reakcji chemicznej poprzez oddziaływanie kwasu na minerał, z którego to powodu już na wstępie wyłączona zostaje możliwość jego zaklasyfikowania do pierwszych 24 działów Wspólnej Taryfy Celnej;
- nakazanie Komisji przyjęcia środków, które zapewnią, że klasyfikacja przyjęta w poszczególnych państwach członkowskich zostanie zharmonizowana zgodnie z właściwymi hermetycznymi kryteriami;
- stwierdzenie, że stronie skarżącej przysługuje zwrot pobranych od niej opłat celnych przekraczających kwotę wynikającą z zastosowania stawki odpowiadającej pozycji taryfowej 2835 [25] 90.

— Nakazanie Komisji zapłaty kosztów i wydatków związanych z niniejszym postępowaniem, a także wydatków koniecznych poniesionych przez skarżącą, a w szczególności kosztów związanych z przemieszczeniem się, pobytem i wynagrodzeniem jej adwokata.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zajmuje się sprzedażą fosforanu diwapnia przywożonego z Tunezji, który do 1994 r. deklarowany był przez nią dla celów oclenia pod oznaczeniem „wodorofosforan wapnia (fosforan diwapnia)” znajdującym się w podpozycji 2835 [25] 90 NC. Portugalskie organy celne nalegały na to, aby fosforan diwapnia deklarowany był jako podpozycja 2309 90 98 CN, jako produkty stosowane do żywienia zwierząt — pozostałe. W tym samym czasie, we Francji, w Zjednoczonym Królestwie i w Hiszpanii, które praktycznie pochłaniają cały fosforan diwapnia otrzymywany w Tunezji i wywożony do Unii Europejskiej, ten sam produkt był klasyfikowany pod podpozycją taryfy celnej 28 35 [25] 90, opodatkowanej stawką zero.

Skarżąca wystąpiła do Komisji o przyjęcie środków harmonizujących klasyfikację celną fosforanu diwapnia, jednakże Komisja nie podjęła żadnych działań w tym zakresie. Od 2005 r. Komisja odwleka podjęcie decyzji w tym zakresie. W grudniu 2008 r. podjęła konkretną decyzję, o treści negatywnej, w której to, po pierwsze stwierdza, że klasyfikacja fosforanu diwapnia pod pozycją taryfową 2309 jest zgodna i jednolita w poszczególnych państwach członkowskich, oraz, co za tym idzie, odmawia przyjęcia środków harmonizujących klasyfikację. Komisja posiada dokumenty, które dowodzą, że fosforan diwapnia przywożony z Tunezji, największego dostawcy Wspólnotowego, jest klasyfikowany we Francji i Hiszpanii pod podpozycją taryfy celnej 2835 25 90 i miała możliwość sprawdzenia tego, że przynajmniej w Zjednoczonym Królestwie również przyjmuje się taką klasyfikację. Twierdzenie, że klasyfikacja fosforanu nie powoduje problemów w pozostałych państwach członkowskich jest prawdą połowiczną, ponieważ nie odzwierciedla tego, że kraje te nie importują fosforanu diwapnia z Tunezji. Komisja miała obowiązek sprawdzenia, czy skład fosforanu diwapnia pochodzącego z Tunezji jest podobny do jego surogatów pochodzących z innych państw. Jednakże nie uczyniła tego, pomimo że poinformowano ją o tym, że w tym zakresie został przyjęty wiążący komunikat urzędu celnego we Francji. Odpowiedź Komisji na zarzuty dotyczące rozbieżnej klasyfikacji celnej, a przez to oczywiście błędnej, oparta jest na nieprawdziwych okolicznościach faktycznych, a Komisja nie podejmuje żadnych środków harmonizujących kryteria klasyfikacji, co oznacza utrzymanie wcześniejszej sytuacji.

Sądy portugalskie utrzymały w mocy decyzje portugalskich organów celnych bez występowania do trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w Trybie prejudycjalnym. W większości państw członkowskich importujących fosforan diwapnia z Tunezji, towar ten jest deklarowany pod pozycją celną 2835 [25] 90. Owa rozbieżna klasyfikacja celna, która znajduje odzwierciedlenie w nakładaniu cła, spowodowała wyłączenie skarżącej z hiszpańskiego rynku, na którym fosforan diwapnia był wolny od opłaty celnej, jako że był klasyfikowany pod podpozycją 28 35 [25] 90.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-79/09)

(2009/C 113/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A.-L. Vendrolini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 7846 wersja ostateczna z dnia 10 grudnia 2008 r., w której Komisja uznała, że dobrowolne składki, które stały się obowiązkowe, pobierane przez organizacje międzybranżowe od osób wykonujących zawody w nich zrzeszone w celu finansowania działań wykonywanych przez te organizacje są środkiem stanowiącym pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi co do istoty zarzut oparty na:

- niewłaściwej interpretacji pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim Komisja uznała, wbrew twierdzeniom rządu francuskiego, że dobrowolne składki, które stały się obowiązkowe stanowią opłaty parafiskalne, czyli zasoby państwa, podczas gdy:
  - procedury uznania organizacji międzybranżowych oraz procedury rozszerzenia porozumień międzybranżowych nie można uznać za środki państwowe służące realizacji określonej, zdefiniowanej uprzednio polityki;
  - podstawa, wysokość, przeznaczenie i zastosowanie dobrowolnych składek, które stały się obowiązkowe są ustalane w porozumieniach organizacji międzybranżowych, a organy publiczne nie uczestniczą w ich ustalaniu na żadnym etapie;
  - dobrowolne składki, które stały się obowiązkowe są zawsze wykorzystywane w celu finansowania działań, których finansowaniu służą i nigdy są przekazywane organom publicznym;
  - zobowiązani do zapłaty dobrowolnej składki są zawsze beneficjentami działań z niej finansowanych, a składka obciąża wszystkie podmioty danego sektora jako sprzedawców bądź nabywców określonego produktu.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-86/09)

(2009/C 113/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i P. Katsimani, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odrzuceniu oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w przetargu nieograniczonym MARE/2008/01 na „Świadczenie usług informatycznych i usług z nimi związanych, w tym utrzymanie i rozwój systemów informatycznych DG MARE”⁽¹⁾ przekazanej do wiadomości skarżącej pismem z dnia 12 grudnia 2008 r. oraz wszystkich późniejszych powiązanych z nią decyzji, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu wykonawcy;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 2 520 000 EUR tytułem wyrównania szkód poniesionych przez skarżącą w związku z uczestnictwem w tym postępowaniu przetargowym;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, także w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wydanej przez pozwaną decyzji o odrzuceniu oferty złożonej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w przetargu nieograniczonym MARE/2008/01 na „Świadczenie usług informatycznych i usług z nimi związanych, w tym utrzymanie i rozwój systemów informatycznych DG MARE” oraz udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu wykonawcy. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za szkody, które poniosła — jak twierdzi — w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, gdyż nie uwzględniła sformułowanych w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego⁽²⁾ kryteriów wykluczenia z procedury przetargowej w odniesieniu do członka zwycięskiego konsorcjum i dopuściła się wobec skarżącej dyskryminacji, gdyż nie umożliwiła jej zapoznania się z dostępną dokumentacją techniczną oraz kodami źródłowymi, do których dostęp miał wyłącznie wyłoniony w przetargu wykonawca. Skarżąca twierdzi także, iż waga, jaka w przetargu tym przypisana została kryterium „najkorzystniejszej pod względem gospodarczym oferty” praktycznie neutralizowała znaczenie czynnika ceny, co stanowi naruszenie przepisów rozporządzenia finansowego. Ponadto skarżąca podnosi, że pozwana dokonała oceny złożonej przez nią oferty w oparciu o kryteria inne niż te, które sformułowano w specyfikacji warunków zamówienia, naruszając przez to obowiązek przejrzystości.

Po drugie skarżąca utrzymuje, że pozwana nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia swej decyzji, w szczególności zaś w odniesieniu do kryteriów jakościowych 2 i 3, naruszając tym samym zasadę przejrzystości.

Po trzecie skarżąca wyraża swe zastrzeżenia co do tego, że członkowie komisji przetargowej pełnili swe funkcje, mimo iż pozostawali oni w konflikcie interesów, naruszając przez to wymogi proceduralne.

Po czwarte skarżąca twierdzi, iż pozwana popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie i przekroczyła granice uznania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/S 115-152936

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Gråhundbus v/Jørgen Andersen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-87/09)

(2009/C 113/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gråhundbus v/Jørgen Andersen (Ballerup, Dania) (przedstawiciele: M. Nissen, J. Rivas de Andrés, J. Gutiérrez Gisbert, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności ostatecznego stanowiska Komisji dotyczącego drogi Kopenhaga — Ystad, zawartego w pkt 75, 76 i 145 decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej sprawy pomocy przyznawanej przez państwo C-41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej sprawy pomocy przyznawanej przez państwo C-41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 WE w odniesieniu do pomocy państwowej rzekomo przyznawanej przez Danię na rzecz Danske Statsbaner (zwanej dalej „DSB”) na kolejowy transport osób pomiędzy Kopenhagą a Ystad w drodze umów o świadczenie usług użyteczności publicznej zawartych pomiędzy duńskim Ministrem ds. Transportu a przedsiębiorstwem publicznym DSB (sprawa C 41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner) Zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia uwag.⁽¹⁾

Skarżąca zajmuje się transportem osób na drodze Kopenhaga — Ystad.

Na poparcie swojej skargi podnosi trzy zarzuty.

W pierwszej kolejności zarzuca ona to, że Komisja popełniła błąd co do prawa, podejmując decyzję, zgodnie z którą duński rząd nie popełnił oczywistego błędu w ustaleniach, stwierdzając, że droga Kopenhaga- Ystad stanowi usługę publiczną lub usługę leżącą w ogólnym interesie gospodarczym.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd co do prawa w ten sposób, że w świetle posiadanych przez nią informacji nie miała ona wątpliwości co do zakwalifikowania drogi Kopenhaga — Ystad jako obowiązku usług użyteczności publicznej lub usług leżących w ogólnym interesie gospodarczym lub usługi użyteczności publicznej. Podnosi, że Komisja nie powinna była akceptować argumentu podniesionego przez rząd duński bez jego przedyskutowania lub zbadania.

Po trzecie, skarżąca utrzymuje, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia swojej decyzji z naruszeniem obowiązku ciężącego na niej na mocy art. 253 WE, jako że jedyne uzasadnienie zawarte w decyzji polega na powtórzeniu argumentów rządu duńskiego.

(¹) Dz.U. 2008 C 309, s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Strategi Group przeciwko OHIM — Reed Business Information (STRATEGI)

(Sprawa T-92/09)

(2009/C 113/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Strategi Group Ltd (Manchester, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: N. Saunders, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Reed Business Information (Issy-Les-Moulineaux, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawie R 1581/2007-2 i przekazanie wniosku o rejestrację do OHIM celem prowadzenia postępowania; oraz
- obciążenie OHIM (oraz wszystkich interwenientów) kosztami niniejszego postępowania jak również kosztami postępowania odwoławczego przed Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „STRATEGI” dla usług należących do klasy 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Reed Business Information

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Stratégies” zarejestrowany we Francji pod nr 1 240 001 dla towarów i usług z klas 9, 16, 28, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43 rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła w okolicznościach niniejszej sprawy, że używanie znaku towarowego jako tytułu czasopisma może stanowić używanie tego znaku w odniesieniu do usług oferowanych w tej publikacji, nie określiła wymogów co do właściwych dowodów koniecznych do wykazania rzeczywistego używania w tych okolicznościach oraz nie uwzględniła należyte dowodów przedstawionych na podstawie prawidłowych zasad; Ponadto lub ewentualnie naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 (¹), gdyż Izba Odwoławcza nie zastosowała prawidłowo tego przepisu do okoliczności niniejszej sprawy, ze względu na to, że nie dostarczyła wskazówek co do dowodów wymaganych do wykazania używania znaku czy też błędnie uznała, że dowody przedstawione przez stronę wnoszącą sprzeciw były niewystarczające do wykazania używania znaku towarowego w odniesieniu do przywołanych usług.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. — von Oppeln-Bronikowski i von Oppeln-Bronikowski przeciwko OHIM — Pomodoro Clothing (promodoro)

(Sprawa T-103/09)

(2009/C 113/79)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anna Elisabeth Richarda von Oppeln-Bronikowski i Baron Zebulon Baptiste von Oppeln-Bronikowski (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Knies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pomodoro Clothing Company Ltd. (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie R 325/2008-1

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „promodoro” dla towarów i usług należących do klas 25, 28 i 35 — zgłoszenie nr 3 587 557

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Pomodoro Clothing Company Ltd.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie słowny znak towarowy „POMODORO” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽¹⁾, gdyż Izba Odwoławcza popełniła błąd, biorąc pod uwagę dowody używania przedstawione przez Pomodoro Clothing Company Ltd. po upływie przewidzianego terminu; naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza nie stwierdziła, chociaż powinna, że przedstawione przez Pomodoro Clothing Company Ltd. w przewidzianym terminie dowody nie stanowią wystarczającego dowodu na używanie znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie; naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, dlatego że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, iż w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2009 r. — adp Gauselmann przeciwko OHIM — Maclean (Archer Maclean's Mercury)

(Sprawa T-106/09)

(2009/C 113/80)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Archer Maclean (Banbury, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 stycznia 2009 r. w sprawie R 1266/2007-1 z rozporządzeniem Rady nr 40/94;
- stwierdzenie, że zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4 290 227 dla klas 9 i 28 podlega zakazowi

zawartemu w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94;

- obciążenie OHIM i, w stosownym przypadku, interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Archer Maclean

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Archer Maclean's Mercury” dla towarów z klas 9, 16 i 28 — zgłoszenie nr 4 290 227

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „Merkur” dla towarów i usług z klas 6, 9, 28, 35, 37, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi nie istnieją podobieństwa wizualne, fonetyczne i koncepcyjne oraz że rozpatrywane towary z klas 9 i 28 nie są identyczne, a zatem w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie ma prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2009 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-107/09)

(2009/C 113/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik, oraz T. Eicke, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2008/960/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG)⁽¹⁾, a mianowicie w zakresie, w jakim skutkuje ona wprowadzeniem w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa korekty planu pomocy dotyczącego owoców i warzyw, ze względu na zarzucane niedociągnięcia w systemie kontroli dotyczącym uznawania organizacji producentów utworzonych przed 2002 r. (niezapewnienie środków technicznych) oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/960/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) ze względu na to, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 11 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady nr 2200/96⁽²⁾ uznając, że rząd Zjednoczonego Królestwa naruszył określone w tym przepisie wymogi dotyczące uznawania organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw.

Strona skarżąca utrzymuje, że dokonana przez Komisję zawężająca wykładnia art. 11 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady nr 2200/96, w oparciu o którą w zaskarżonej decyzji rozstrzygnięto odnośnie kwestie, jest niespójna zarówno z brzmieniem, jak również z przedmiotem i celem tego przepisu.

(¹) Notyfikowanej jako dokument C(2008) 7820, Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 99.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 220/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2009 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfeuri Pates Alimentaires (PROTIVITAL)

(Sprawa T-109/09)

(2009/C 113/82)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Valfeuri Pates Alimentaires SA (Wittenheim, Francja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 stycznia 2009 r. w sprawie R 1660/2007-4; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Valfeuri Pates Alimentaires SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PROTIVITAL” dla towarów z klas 5, 29 i 30 — zgłoszenie nr 4 843 331

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Bernhard Rintisch

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „PROTI” zarejestrowany w Niemczech dla towarów z klas 29 i 32; graficzny znak towarowy „PROTI-POWER” zarejestrowany w Niemczech dla towarów z klas 5, 29 i 32; słowny znak towarowy „PROTIPLUS” zarejestrowany w Niemczech dla towarów z klas 5, 29 i 32; nazwa handlowa „PROTITOP” zarejestrowana w Niemczech dla towarów z klas 5,

29, 30 i 32; słowny wspólnotowy znak towarowy „PROTI” dla towarów z klas 5 i 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie przez Izbę Odwoławczą art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 poprzez niedokonywanie oceny merytorycznej sprzeciwu; naruszenie przez Izbę Odwoławczą art. 74 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 poprzez niewykonanie uprawnień dyskrejonalnych albo przynajmniej brak informacji o sposobie wykonania tych uprawnień; nadużycie władzy przez Izbę Odwoławczą poprzez nieuwzględnienie dokumentów i dowodów przedstawionych przez skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2009 r. — Icebreaker przeciwko OHIM — Gilmar (ICEBREAKER)

(Sprawa T-112/09)

(2009/C 113/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Icebreaker Ltd (Wellington, Nowa Zelandia) (przedstawiciel: adwokat L. Prehn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gilmar SpA [San Giovanni in Marignano (Rimini), Włochy]

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie R 1536/2007-4 oraz dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego dla towarów z klasy 25; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ICEBREAKER” dla towarów z klas 9, 24 i 25 — zgłoszenie nr 3 205 523

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Gilmar SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy „ICEBERG” dla towarów z klasy 25; słowny międzynarodowy znak towarowy „ICEBERG” dla towarów z klasy 25; zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy „ICEBERG” dla towarów z klasy 25; zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy „ICE” dla towarów z klasy 25; słowny międzynarodowy znak towarowy „ICE” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Electrolux przeciwko Komisji

(Sprawa T-115/09)

(2009/C 113/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AB Electrolux (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: F. Wijckmans, H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości ze względu na okoliczność niespełnienia jednego lub kilku (kumulatywnych) warunków określonych w Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków;
- w drugiej kolejności stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, ze względu na niespełnienie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 5995 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem — z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków — pomoc przeznaczoną na restrukturyzację, jaką władze francuskie zamierzają przyznać przedsiębiorstwu FagorBrandt [C 44/2007 (ex N 460/2007)]. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy i uczestniczyła w dochodzeniu, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji.

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 3 lit. c) WE oraz Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁾. Według skarżącej decyzja ta jest błędna pod względem prawnym ze względu na to, iż nie spełniono jednego lub kilku kumulatywnych warunków określonych w tych wytycznych, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków. Skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja nie spełniła:

- warunku „pierwszego i ostatniego razu”;
- warunku, zgodnie z którym pomoc nie może służyć sztucznemu utrzymywaniu przedsiębiorstwa na rynku;
- warunków dotyczących oceny pomocy uprzednio przyznanej bezprawnie;
- warunku, zgodnie z którym beneficjent pomocy winien być nowoutworzonym przedsiębiorstwem;
- warunku, zgodnie z którym pomoc winna umożliwiać jej beneficjentowi odzyskanie długoterminowej rentowności;
- warunku nakazującego wprowadzenie środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń będą-

cych skutkiem przyznania pomocy przeznaczonej na restrukturyzację; oraz

- warunku nakazującego, by pomoc była ograniczona do minimum oraz by grupa kapitałowa wniosła rzeczywisty wkład (nieobjęty pomocą).

Ponadto skarżąca utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji naruszono obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 253 WE, w szczególności zaś w odniesieniu do przedstawionych przez skarżącą argumentów dotyczących strukturalnej nadprodukcji w rozpatrywanym sektorze, wymogu wniesienia przez beneficjenta „możliwie najwyższego” wkładu w koszty planu restrukturyzacji oraz obowiązku zwrotu pomocy uprzednio przyznanej bezprawnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Whirlpool Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-116/09)

(2009/C 113/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Whirlpool Europe BV (Breda, Niderlandy) (przedstawiciel: F. Tuytschaever, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości ze względu na okoliczność niespełnienia jednego lub kilku (kumulatywnych) warunków określonych w Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków;
- w drugiej kolejności stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, ze względu na niespełnienie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 5995 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem — z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków — pomoc przeznaczoną na restrukturyzację, jaką władze francuskie zamierzają przyznać przedsiębiorstwu FagorBrandt [C 44/2007 (ex N 460/2007)]. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy i uczestniczyła w dochodzeniu, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne lub podobne do tych, które podniesiono w sprawie T-115/09 Electrolux przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2009 r. — Protege International przeciwko Komisji**(Sprawa T-119/09)**

(2009/C 113/86)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Protege International (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: D. Shefet, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 23 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 traktatu WE (sprawa COMP/39414 — Protégé International/Pernod Ricard).

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r., na mocy której Komisja odrzuciła — dochodząc do wniosku, że nie istniał wystarczający interes wspólnotowy, by kontynuować dochodzenie — skargę wniesioną przez skarżącą przeciwko Pernod Ricard w związku z zarzucanym tej spółce nadużyciem pozycji dominującej na rynku whisky irlandzkiej polegającym z jednej strony na wytoczeniu przez Pernod Ricard powództw przeciwko skarżącej w związku z rejestracją znaków towarowych WILD GEESE, WILD GEESE RARE IRISH WHISKEY i WILD GEESE IRISH SOLDIERS AND HEROES, a z drugiej strony na odmowie realizacji dostaw.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że:

— powództwa wytoczone przez Pernod Ricard nie miały na celu ochrony praw własności intelektualnej tej spółki związanych ze znakiem towarowym WILD TURKEY — bowiem w odniesieniu do przeciwstawionych sobie znaków nie istniało ryzyko wprowadzenia w błąd — lecz usunięcie skarżącej, jako podmiotu konkurencyjnego względem Pernod Ricard, z rynku irlandzkiej whisky;

— dopuszczono się nadużycia pozycji dominującej, gdyż spółka Pernod Ricard odmówiła realizacji dostaw irlandzkiej whisky na rzecz skarżącej ze względu na to, iż ta druga nie zaakceptowała warunków ograniczenia sprzedaży na rynkach zatwierdzonych przez Pernod Ricard;

— w sprawie tej ewidentnie istniał interes wspólnotowy, ponieważ zarzucane nadużycia dotyczyły różnych państw członkowskich oraz całego terytorium wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Al Shanfari przeciwko Radzie i Komisji**(Sprawa T-121/09)**

(2009/C 113/87)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Thamer Al Shanfari (przedstawiciele: P. Saini, QC, T. Nesbitt i B. Kennelly, barristers oraz A. Patel, N. Sheikh i K. Mehta, solicitors)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 314/2004, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 77/2009, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 314/2004 ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 77/2009 ⁽²⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), ogół funduszy skarżącego znajdujących się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej został zamrożony, co uniemożliwiło mu prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium UE, a także napiętnowało go jako osobę powiązaną z represyjnym reżimem w Zimbabwie oraz jako osobę uwikłaną w działania w poważny sposób podważające demokrację, przestrzeganie praw człowieka oraz zasadę państwa prawnego. Co więcej, na skarżącego nałożono także zakaz podróży na mocy art. 4 wspólnego stanowiska Rady 2004/161/WPZiB ⁽³⁾.

Skarżący domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia na wskazanych niżej podstawach.

Skarżący twierdzi po pierwsze, iż zaskarżone rozporządzenie pozbawione jest odpowiedniej podstawy prawnej, gdyż ani art. 60 WE, ani art. 301 WE nie przyznają Radzie prawa do zamrażania ogółu funduszy należących do osoby niepowiązanej z rządem Zimbabwe.

Po drugie, w świetle twierdzeń skarżącego, poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia, Rada i Komisja uchybiły ciężącemu na nich na mocy art. 235 WE obowiązkowi uzasadnienia, gdyż krótkie stwierdzenie dotyczące skarżącego, zawarte w załączniku III, jest oczywiście niewystarczające, a wspólne stanowisko Rady, które nakłada na skarżącego zakaz podróży, nie wskazuje żadnych dalszych szczegółów.

Skarżący twierdzi, po trzecie, iż zaskarżone rozporządzenie narusza jego prawa podstawowe poprzez ograniczenie jego prawa do skutecznego środka prawnego oraz do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy, a także poprzez nieproporcjonalne ograniczenie prawa do spokojnego korzystania z należącego do niego mienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 55, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 77/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 23, s. 5).

⁽³⁾ Wspólne stanowisko Rady 2004/161/WPZiB z dnia 19 lutego 2004 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 50, s. 66).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 marca 2009 r. — Torres przeciwko OHIM — Vinicola de Tomelloso (TORREGAZATE)

(Sprawa T-273/07) ⁽¹⁾

(2009/C 113/88)

Język postępowania: hiszpański

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 marca 2009 r. — FMC Chemical i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-349/07 i T-350/07) ⁽¹⁾

(2009/C 113/89)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 marca 2009 r. — Batchelor przeciwko Komisji

(Sprawa T-342/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/90)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 marca 2009 r. — Portugalia przeciwko Komisji

(Sprawa T-378/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/91)

Język postępowania: portugalski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 marca 2009 r. — Intel przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/08) ⁽¹⁾

(2009/C 113/92)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2009 r. — Soerensen Ferraresi przeciwko Komisji

(Sprawa F-5/09)

(2009/C 113/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ayo Soerensen Ferraresi (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: C. Di Vuolo, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Żądanie naprawienia szkód poniesionych przez skarżącą z powodu mobbingu, którego stała się ofiarą i z powodu decyzji komisji ds. inwalidztwa w sprawie przeniesienia jej z urzędu na emeryturę ze względu na inwalidztwo.

Żądania strony skarżącej

- obciążenie Komisji obowiązkiem naprawienia szkody na osobie, zadośćuczynienia krzywdzie i naprawienia szkody majątkowej poniesionych przez skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2009 r. — A przeciwko Komisji

(Sprawa F-12/09)

(2009/C 113/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: A (Port-Vendres, Francja) (przedstawiciel: B. Cambier, A. Paternostre, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za uchybienia, których dopuszczono się w stosunku do skarżącej w ramach postępowania na podstawie art. 73 statutu, oraz stwierdzenie nieważności szeregu decyzji o odmowie zastosowania w stosunku do skarżącej przepisów art. 73 ust. 2 lit. b) statutu,

powiadomienia go o szeregu dokumentach z jego akt medycznych oraz zwrotu pewnych kosztów medycznych. Po drugie zasądzenie odszkodowania na rzecz skarżącej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za uchybienia, których dopuszczono się w stosunku do skarżącej w ramach postępowania na podstawie art. 73 statutu oraz wspólnych uregulowań „dotyczących pokrycia zagrożeń wypadkami i chorobami zawodowymi” funkcjonariuszy Wspólnot Europejskich;
- stwierdzenie nieważności szeregu decyzji o odmowie zastosowania w stosunku do skarżącego przepisów art. 73 ust. 2 lit. b) statutu, powiadomienia go o szeregu dokumentach z jego akt medycznych oraz zwrotu pewnych kosztów medycznych;
- zasądzenie na rzecz skarżącego od Komisji Europejskiej odszkodowania przewidzianego w art. 73 ust. 2 lit. b) statutu w wysokości 1 422 024 EUR, oraz przekazanie mu żądanych dokumentów i zwrotu całości poniesionych do tej pory kosztów medycznych oraz wskazanie przyczyny choroby zawodowej, na którą zachorował;
- zasądzenie na rzecz skarżącego od Komisji Europejskiej odsetek za zwłokę według stawki Europejskiego Banku Centralnego, powiększonych o dwa punkty, od kwoty odszkodowania z tytułu art. 73 ust. 2 lit. b) statutu, od grudnia 2004 r., daty od której choroba zawodowa skarżącego powinna była zostać rozpoznana;

- zasądzenie na rzecz skarżącego od Komisji Europejskiej pełnego odszkodowania za poniesioną przezeń szkodę wraz z kwotami wskazanymi powyżej, w wysokości 1 949 689 EUR, która to kwota odpowiada różnicy między pełną wysokością poniesionej szkody a odszkodowaniem ryczałtowym należnym skarżącemu z tytułu art. 73 ust. 2 lit. b) statutu;

- zasądzenie na rzecz skarżącego od Komisji Europejskiej kwoty 25 000 EUR lub innej uznanej za właściwą przez Sąd tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną poniesioną na skutek wielu uchybień i nieprawidłowości, których dopuściły się służby Komisji w ramach dotyczącego go postępowania medycznego;

- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. — Meister przeciwko OHIM**(Sprawa F-17/09)**

(2009/C 113/95)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Herbert E. Meister (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H.J. Zimmermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie skarżącego w przedmiocie przydziału punktów awansu za 2008 r. oraz wniosek o naprawienie szkody, wynikającej z naruszenia zasady prawidłowej administracji zasobami ludzkimi.

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnosi, aby

- na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego stwierdzono nieważność, mającej charakter incydentalny, decyzji przewodniczącego z dnia 20 grudnia 2008 r., oddalającej złożone w trybie wewnętrznym zażalenie skarżącego z dnia 20 sierpnia 2008 r.
- strona pozwana dokonała zapłaty kwoty pieniężnej na rzecz skarżącego tytułem naprawienia szkody w wysokości zależnej od uznania Sądu
- strona pozwana została obciążona wszelkimi kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Merhzaoui przeciwko Radzie**(Sprawa F-18/09)**

(2009/C 113/96)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Mohamed Merhzaoui (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie przypisania skarżącemu ścieżki kariery w kategorii AST 1-7. Po drugie stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AST 2 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 a także decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszerogowania urzędników mniej na to zasługujących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ze skutkiem od dnia 1 maja 2006 r. decyzji w sprawie przypisania skarżącemu ścieżki kariery w kategorii AST 1-7;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AST 2 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszerogowania urzędników mniej na to zasługujących.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Lopez Sanchez przeciwko Radzie**(Sprawa F-19/09)**

(2009/C 113/97)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Carolina Lopez Sanchez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżące do grupy zaszerogowania AST 3 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszerogowania urzędników na to mniej zasługujących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżące do grupy zaszerogowania AST 3 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszerogowania urzędników na to mniej zasługujących;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — Juvyns przeciwko Radzie**(Sprawa F-20/09)**

(2009/C 113/98)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Marc Juvyns (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 oraz w razie potrzeby, decyzji o awansowaniu do tej grupy urzędników o mniejszych osiągnięciach.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 oraz w razie potrzeby, decyzji o awansowaniu do tej grupy urzędników o mniejszych osiągnięciach;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — De Benedetti-Dagnoni przeciwko Radzie**(Sprawa F-21/09)**

(2009/C 113/99)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Rosangela De Benedetti-Dagnoni (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeregowania urzędników na to mniej zasługujących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2008 r. i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeregowania urzędników na to mniej zasługujących;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — Marie-Hélène Willigens przeciwko Radzie**(Sprawa F-22/09)**

(2009/C 113/100)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Marie-Hélène Willigens (Glabais, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeregowania urzędników mniej na to zasługujących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AST 7 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2008 i w razie potrzeby decyzji o awansowaniu do tej grupy zaszeregowania urzędników mniej na to zasługujących.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2009 r. — Wagner-Leclercq przeciwko Radzie**(Sprawa F-24/09)**

(2009/C 113/101)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Inge Wagner-Leclercq (Edegem, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu uprawnionego do mianowania opublikowanej w formie komunikatu dla personelu (CP) nr 75/08 z dnia 24 kwietnia 2008 r. ustanawiającej listę funkcjonariuszy grupy AST (ścieżka kariery I-11) wyznaczonych do awansu w roku 2008.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu uprawnionego do mianowania opublikowanej w formie komunikatu dla personelu (CP) nr 75/08 z dnia 24 kwietnia 2008 r. ustanawiającej listę funkcjonariuszy grupy AST (ścieżka kariery I-11) wyznaczonych do awansu w roku 2008;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji AIPN oddalającej zażalenie skarżącej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga z dnia 16 marca 2009 r. — Van Neyghem przeciwko Radzie**(Sprawa F-25/09)**

(2009/C 113/102)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Kris Van Neyghem (Tienen, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego na stopień AST 7 w w roku 2008 oraz w razie potrzeby decyzji o awansie na ten stopień innych funkcjonariuszy.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji AIPN o nieawansowaniu skarżącego na stopień AST 7 w roku 2008 oraz w razie potrzeby decyzji o awansie na ten stopień innych funkcjonariuszy;

- Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.
-

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 113/88	Sprawa T-273/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 marca 2009 r. — Torres przeciwko OHIM — Vinícola de Tomelloso (TORREGAZATE)	44
2009/C 113/89	Sprawy połączone T-349/07 i T-350/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 marca 2009 r. — FMC Chemical i in. przeciwko Komisji	44
2009/C 113/90	Sprawa T-342/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 marca 2009 r. — Batchelor przeciwko Komisji	44
2009/C 113/91	Sprawa T-378/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 marca 2009 r. — Portugalia przeciwko Komisji	44
2009/C 113/92	Sprawa T-457/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 marca 2009 r. — Intel przeciwko Komisji	44

Sąd do spraw Służby Publicznej

2009/C 113/93	Sprawa F-5/09: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2009 r. — Soerensen Ferraresi przeciwko Komisji	45
2009/C 113/94	Sprawa F-12/09: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2009 r. — A przeciwko Komisji	45
2009/C 113/95	Sprawa F-17/09: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. — Meister przeciwko OHIM	46
2009/C 113/96	Sprawa F-18/09: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Merhzaoui przeciwko Radzie	46
2009/C 113/97	Sprawa F-19/09: Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2009 r. — Lopez Sanchez przeciwko Radzie ...	46
2009/C 113/98	Sprawa F-20/09: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — Juvyns przeciwko Radzie	46
2009/C 113/99	Sprawa F-21/09: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — De Benedetti-Dagnoni przeciwko Radzie	47
2009/C 113/100	Sprawa F-22/09: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2009 r. — Marie-Hélène Willigens przeciwko Radzie	47
2009/C 113/101	Sprawa F-24/09: Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2009 r. — Wagner-Leclercq przeciwko Radzie	47
2009/C 113/102	Sprawa F-25/09: Skarga z dnia 16 marca 2009 r. — Van Neyghem przeciwko Radzie	48

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>